

มหกรรม สุขภาพ พลังงาน สิ่งแวดล้อม เฉลิมฉลองครองสิริราชสมบัติครบ ๖๐ ปี ณ ศูนย์ศึกษาการพัฒนาของชาวบ้าน ฯ

หนึ่งน้อย ทยอยเต็ม ◉ เต็มด้วยแก่น แน่นเป็นหนึ่งใน

ข่าวโศก

ฉบับที่ ๒๘๖(๓๐๘) ปักษ์แรก กันยายน ๒๕๕๕

↑ บรรยากาศและ
นิทรรศการในงาน
มหกรรมสุขภาพ ฯ ใน
โครงการส่งเสริม
กิจกรรมไร้สารพิษ
ที่อ.วังน้ำเขียว
จ.นครราชสีมา

โครงการส่งเสริมกิจกรรมไร้สารพิษ อันเนื่องมาจากพระราชดำริ อ.วังน้ำเขียว จ.นครราชสีมา

จัดขึ้นระหว่างวันที่ ๑-๓ ก.ย. ๒๕๕๕ โดย คุณอำนาจ หมายยอดกลาง
ผู้รับผิดชอบโครงการฯ สำหรับวัตถุประสงค์การจัดงาน คือ

๑. เพื่อเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ในวโรกาสมหามงคล
สมัยครองราชย์ ๖๐ ปี
๒. เชิดชูแนวพระราชดำริ ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ให้เป็นแนวทาง
สากลอันช่วยแก้ปัญหาความยากจน
๓. เพื่อสร้างความเข้าใจและการเรียนรู้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงร่วมกัน
ในทุกภาคส่วน
๔. เพื่อเผยแพร่องค์ความรู้พลังงานทดแทน สามารถนำความรู้ไปพัฒนา
ตนเองและองค์กรตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงได้อย่างยั่งยืน

(อ่านต่อหน้า ๖)

↑ ค่ายสุขภาพบุญนิยมของชาวโศก เพื่อ
สืบสานวัฒนธรรมการพึ่งพาย พึ่งเจ็บ โดยใช้
อาหารเป็นยา ร่วมกับการออกกำลังกาย และ
กิจกรรมอื่นๆที่ส่งเสริมให้สุขภาพแข็งแรง เพื่อ
ร่วมเฉลิมฉลองถวายเป็นของขวัญแก่พ่อท่าน
ในวาระครบ ๗๒ ปี

ชาวโศก ๑๙ ชุมชนร่วมกับสวนสร้างฝัน ผลิต “หม้ออาหาร” สร้างสุขภาพบุญนิยม

กิจกรรมนี้เพื่อถวายครบรอบ ๗๒ ปีพ่อท่าน “ขอต้อนรับคุณหมอ ‘หม้ออาหาร’ ทุกท่านสู่
ความเขียวจีของต้นข้าว สู่ความเขียวอุ่มของแมกไม้มานานาพันธุ์ (อ่านต่อหน้า ๕)

ข่าวโศก

รายปักษ์

เอาจริบในพรษา

คนในบ้านไหน อยู่ด้วยกันแล้วไม่พูดคุยกัน หากมีจิตถือสาถิ่นแม่เล็กๆ น้อยๆ แล้วไม่ขยับล้างจิตชั่วตัวนี้ บ้านนั้นก็ย่อมจะมีปัญหาที่เริ่มจากคนที่มิจิตถือสาถิ่นแม่

คนในชุมชนไหนก็ตาม ถ้าอยู่ด้วยกันแล้ว มีจิตถือสาถิ่นแม่เล็ก ๆ น้อยๆ แล้วไม่ค่อยพูดคุยกัน ไม่ขยับล้างจิตชั่วตัวนี้ ชุมชนนั้นก็เริ่มจะมีปัญหาจากคนๆ นั้น

นักบวชในวัดก็เช่นกัน แม่ได้มีโอกาสมาอยู่ร่วมกันในช่วงเข้าพรรษา แต่อยู่อย่างไม่มีเรื่องทะเลาะเบาะแว้งสงบเรียบร้อย เพราะต่างฝ่ายต่างอยู่ไปเรื่อยๆ รอเวลาออกพรรษา ไม่มีการพูดคุยกัน พระพุทธองค์ก็ทรงกล่าวตำหนิว่า เป็นพวกโมฆบุรุษ

ฉะนั้นถ้าเราไม่ยอมเป็นคนสร้างปัญหาให้กับสังคมบุญที่เราอาศัยอยู่ เราต้องพร้อมหม้อมใจพูดคุยรับฟังผู้อื่นได้ แล้วพยายามล้างจิตถือสาเล็ก ๆ น้อยๆ ที่เกิดกับเพื่อนนักปฏิบัติธรรมอย่างจริงๆ จังๆ โดยไม่ประมาทในโทษภัยแม้มีประมาทน้อย สังคมที่เราอยู่ก็จะค่อยๆ อบอุ่น ดี และสามัคคีขึ้นเรื่อยๆ ชนิดมีความขัดแย้งอย่างพอเหมาะ

ข้อสำคัญตัวเราจะเจริญยิ่งขึ้นในทางธรรม สม่กับที่ได้ตั้งใจปฏิบัติธรรม.

ธรรมชาติบำบัด ร้อน-เย็น

(ตอน ๒)

◆ ต่อจากฉบับที่แล้ว

การแก้ไขปัญหาสุขภาพ ในผู้ป่วยรายนี้ จึงใช้วิธีการ แก่ภาวะร้อนเกิน

๑.การรับประทานอาหารฤทธิ์เย็น ประดุจแต่งน้อย รสไม่จัด รับประทานอาหารตามลำดับการย่อยง่ายและการคุ้มครองร่างกาย โดยมีเทคนิคคือ เริ่มรับประทานผลไม้ก่อน จนมีความรู้สึกที่ โอชะลดลง เย็น ผิดคอหรือเริ่มมีสภาพด้านหรือเริ่มมีอาการไม่สบายบางอย่าง นั่นคือ ร่างกายต้องการปริมาณแค่นั้น จึงเริ่มรับประทานผักเป็นลำดับต่อมา ผักที่รับประทานสด ที่ถอนพิษร้อนได้ดี ได้แก่ เบญจรงค์(อ่อมแซบ) ผักบุ้ง หย้าปักกิ่ง บัวบก หวานบ้าน ก้านตรง เป็นต้น โดย

รับประทานพร้อมกับอะไรก็ได้ ที่ทำให้รับประทานผักได้ จนมีความรู้สึกเริ่มผิดคอ แสดงว่าร่างกายต้องการผักปริมาณเท่านั้น ถ้าวาพอดี แล้วจึงรับประทานข้าวพร้อมกับข้าวเหนียวข้าวให้ละเอียดจนน้ำลายออกมาเต็มที่ แล้วจึงกลืน จนรู้สึกเริ่มผิดคอ แล้วจึงรับประทานถั่วเป็นลำดับต่อมา จนรู้สึกเริ่มผิดคอ จึงหยุด (การที่เรารับประทานอาหารที่ละอย่าง ทำให้รู้ปริมาณที่พอเหมาะกับร่างกาย ในขณะที่ร่างกายต้องการ ก็จะหลั่งน้ำลาย น้ำย่อยออกมาย่อย เมื่อพอกับความต้องการก็จะไม่หลั่งออกมาย่อย ทำให้รู้สึกเริ่มผิดคอหรือมีปฏิกิริยา อาการด้าน) ถ้ามีแกงจืดก็รับประทานล้างคอคตบท้าย ไม่ควรดื่มน้ำหลังอาหารทันที เพราะจะรบกวนระบบย่อย ยกเว้นน้ำที่ผ่านไฟ เช่นน้ำต้มหรือน้ำแกง เราจะเริ่มดื่มน้ำก็ต่อเมื่อรู้สึกกระหายหรือปากคอแห้ง บางครั้งหลังอาหารถ้าเราปากคอแห้ง กระหายน้ำก็สามารถดื่มน้ำได้ แต่ถ้าเรารับประทานอาหารได้ถูกต้องสมดุลพอเหมาะกับร่างกายแล้ว หลังอาหารปากคอจะชุ่ม

(ซึ่งรายละเอียดศึกษาเพิ่มเติมได้ในหนังสือ ถอดรหัส สุขภาพ ร้อน-เย็น ไม่สมดุล)

๒.กดจุดลมปราณ ภายหลังบริหารและโยคะ ๓.ดื่มน้ำสมุนไพรเย็น ได้แก่ ย่านาง ซึ่งชาดุน้ำผสมลม จะใช้ย่านางสด ๕๕-๖๐ ใบ ขยี้กับน้ำ ๑ แก้ว กรองเอาแต่น้ำดื่มก่อนอาหาร

๔.สวนล้างลำไส้ใหญ่ ด้วยสมุนไพรฤทธิ์เย็น โดยใช้ใบเตย ๑ ใบ ต้มกับน้ำ ๓-๕ แก้ว ให้เดือด ๑๐ นาที เอาน้ำที่ได้ผสมน้ำธรรมชาติให้อุ่น แล้วใช้สวนล้างลำไส้ใหญ่ วันละ ๑-๒ ครั้ง

ผลของการดูแลแก้ไขปัญหาลมปราณ หลังจากทดลองปฏิบัติตัวตามวิธีการดังกล่าวเป็นเวลา ๑ สัปดาห์ อาการเจ็บป่วยต่างๆ จึงได้ทุเลาลงมาก รู้สึกสบายตัว มีเหงื่อออกหายใจโล่งขึ้น

มีเรี่ยวแรงในการทำงาน บทสรุป/ข้อคิดเห็น การดูแลสุขภาพแนวธรรมชาติบำบัดนั้น ถ้าวินิจฉัยและปรับความสมดุลได้ถูกต้อง อาการเจ็บป่วยก็จะทุเลาได้อย่างรวดเร็ว ประหยัดทรัพยากร เรียบง่ายและพึ่งตนเองได้

ใจเพชร มีทรัพย์/หมอเขียว/

น้ำหมักหนามแก้วปลั่งชิวชาวบ้าน

หางจะเข้ และ น้ำยาอเนกประสงค์ จากผลิตภัณฑ์หมักหนามแก้ว เป็นต้น กลุ่มที่มาเรียนจะมีทั้งเรียนเพื่อนำไปเป็นอาชีพ ทหารายได้เสริม และกลุ่มที่เรียนเพื่อนำไปใช้เอง ปัจจุบันมีผู้ให้ความสนใจและเข้ามาเรียนการทำผลิตภัณฑ์ต่างๆประมาณ ๒๕ %

สำหรับน้ำยาอเนกประสงค์หมักหนามแก้ว มีคุณสมบัติ สามารถนำไปใช้แทนผงซักฟอก ใช้แทนน้ำยาล้างจาน และเป็นน้ำยาล้างรถ โดยน้ำยาอเนกประสงค์หมักหนามแก้วขายในราคาลิตรละ ๑๐ บาท ส่วนผสมของการทำหมักหนามแก้ว ประกอบไปด้วยน้ำหมักทำมาจากหมักหนามแก้ว ๑ กิโลกรัม น้ำต่างมีส่วนผสมของขี้เถ้าแกลบ ๑ กิโลกรัม เกลือ ๑ ช้อน และ หัวเชื้อแชมพู ๑ ช้อน นำมาผสมรวมกัน ก็จะได้เป็นน้ำยาอเนกประสงค์ ซึ่งนอกจากน้ำหมักจากหมักหนามแก้วแล้ว ก็สามารถนำผลผลิตทางการเกษตรชนิดอื่นได้ ซึ่งควรเป็นผลไม้ที่มีรสเปรี้ยว ยิ่งเปรี้ยวมากเท่าไรคุณภาพยิ่งดี ซึ่งถ้าต้องการใช้ผลิตภัณฑ์ที่ไม่มีสารเคมีเลย ไม่จำเป็นต้องเติมหัวเชื้อแชมพู คุณภาพที่ได้ไม่ได้แตกต่างกัน แต่ปัจจุบัน คนจะคิดว่าถ้าจะให้สะอาดต้องมีฟองเยอะ จึงยังต้องใช้หัวเชื้อแชมพูอยู่

หมักหนามแก้วเป็นพืชที่หายาก มีเฉพาะในป่าพื้นที่จังหวัดสกลนคร ที่ผ่านมาก็ยังไม่มี การขยายพันธุ์โดยการนำไปปลูกในพื้นที่อื่น ซึ่งการขยายพันธุ์ตามธรรมชาติ หมักหนามแก้วจึงเป็นพืชที่มีผู้รู้จักน้อยมาก การนำมาใช้น้ำยาอเนกประสงค์จะใช้ผลของมัน ในอดีตนำผลมาผ่าซีกและนำมาถูกับผ้าจะเกิดฟอง และมียางที่ช่วยจับคราบทำให้ซักผ้าได้สะอาด ส่วนการทำน้ำยาอเนกประสงค์ ต้องนำผลของมันไปหมักก่อน น้ำยาอเนกประสงค์สามารถอยู่ได้นาน ซึ่งไม่เน่าเสีย โดยน้ำยาอเนก

ประสงค์หมักหนามแก้ว มีทำจำหน่ายอยู่เฉพาะภายในกลุ่มโพงามเกษตรสามัคคี ทั้งนี้ จุดประสงค์ของเครือข่ายอินแปงเน้นการสอนให้ความรู้มากกว่า เพราะต้องการให้คนในชุมชนปราศจากสารเคมี ทั้งของกินและของใช้ ซึ่งในส่วนของเครื่องดื่ม นิยมดื่มน้ำอัดลม สอนการทำน้ำผลไม้ จากผลไม้ที่มีอยู่ในท้องถิ่น สอนการทำสิ่งที่จะมาทดแทนผงซักฟอก เครื่องนุ่งห่ม ทำผ้าทอมือ และย้อมสีผ้าด้วยวัสดุธรรมชาติ เป็นต้น เป็นการสอนให้ชาวบ้านรู้จักที่อยู่แบบเศรษฐกิจพอเพียง

ในปัจจุบันมีการสอนการทำบัญชีครัวเรือน ผลิตภัณฑ์ของใช้ในครัวเรือนเป็นค่าใช้จ่ายที่ต้องจ่ายทุกวันซึ่งถ้าทำใช้เองด้วยการใช้วัตถุดิบได้ในท้องถิ่น ช่วยให้ประหยัดได้จำนวนมาก ซึ่งปัจจุบันผลิตภัณฑ์เหล่านี้ มีราคาเพิ่มขึ้นมาก ในขณะที่ราคาจากการทำการเกษตรของชาวบ้าน น้อยลง จากภาวะภัยแล้ง ถ้าไม่ทำตรงนี้ ชาวบ้านก็คงจะอยู่ไม่ได้ และถ้าใครสนใจ สามารถนำไปทำเป็นรายได้เสริมได้ บางคนสามารถทำเป็นรายได้หลัก

ผู้สนใจขอรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ กลุ่มโพงามเกษตรสามัคคี ๒๕ หมู่ ๘ ต.โพงาม อ.อากาศอำนวย จ.สกลนคร โทร. ๐-๕๕๐๕-๕๐๑๖,๐-๑๔๕๓-๒๕๔๑.

(นสพ.ไทยโพสต์ ๓๐-๓๑-๓๑.๒๕๕๘)

ในอดีตไม่มีผลิตภัณฑ์ทำความสะอาดอย่างผงซักฟอก น้ำยาล้างจาน หรือผลิตภัณฑ์ชำระล้างต่างๆในแต่ละพื้นที่ ภูมิปัญญาชาวบ้านในการทำผลิตภัณฑ์ทำความสะอาดที่แตกต่างกันออกไป โดยหาจากธรรมชาติที่อยู่รอบตัว ซึ่งชาวโพงาม จังหวัดสกลนคร ในอดีตทำความสะอาดเสื้อผ้าหรือของใช้ต่างๆ ด้วยน้ำยาอเนกประสงค์จากหมักหนามแก้ว ผลผลิตจากของป่า โดยเฉพาะการซักผ้าใช้หมักหนามแก้ว ซึ่งมีคุณสมบัติ เป็นฟองในตัวเหมือนผงซักฟอก และซักผ้าได้สะอาดไม่แพ้ผงซักฟอก และในยุคน้ำมันแพงราคาลิ้นค้าเพิ่มขึ้น กลุ่มเครือข่ายอินแปง มีผงซักฟอกภูมิปัญญาชาวบ้านจากหมักหนามแก้วมาแนะนำให้คนไทยหันมาประหยัดปราศจากสารเคมีด้วยผลิตภัณฑ์ธรรมชาติ

นางบุญเพ็ง ศรีสิงห์ สมาชิกกลุ่มโพงามเกษตรสามัคคี (เครือข่ายอินแปง) เล่าว่า หมักหนามแก้วเป็นพืชยืนต้น ที่ขึ้นอยู่เฉพาะในป่า ซึ่งชาวจังหวัดสกลนครรู้จักกันดี ในอดีตนำมาใช้ซักผ้าเพราะมีฟองในตัว หลังจากที่มีผงซักฟอก หรือ น้ำยาล้างจาน

ออกมาจำหน่าย ผลิตภัณฑ์ซักฟอกหมักหนามแก้วค่อยๆถูกลิ้มไป มีเฉพาะคนเฒ่าคนแก่ที่พอจะมีความรู้ตรงนี้ และเมื่อเครือข่ายอินแปง สนับสนุนให้หันมาใช้ผลิตภัณฑ์ธรรมชาติ เพื่อหลีกเลี่ยงการใช้สารเคมี ภูมิปัญญาชาวบ้านในการนำหมักหนามแก้วมาทำผลิตภัณฑ์ทำความสะอาด ก็ได้รับการถ่ายทอด และได้มีการนำกลับมาใช้อีกครั้ง ในชื่อของน้ำยาอเนกประสงค์ หมักหนามแก้ว

เนื่องจากยุคนี้เป็นยุคสินค้าราคาแพง ภาวะราคาน้ำมันที่เพิ่มขึ้น หมักหนามแก้วเป็นภูมิปัญญาดั้งเดิมที่ชาวบ้านให้ความสนใจทางเครือข่ายอินแปง ให้ความรู้เกี่ยวกับการทำผลิตภัณฑ์เหล่านี้ที่อยู่แล้ว ในช่วงนี้จึงได้รับความสนใจจากชาวบ้านมากขึ้นกว่าเดิม ซึ่งผลิตภัณฑ์ที่ทำขึ้นมาจากผลผลิตทางการเกษตรที่มีอยู่ในท้องถิ่น เช่น แชมพูจากมะกรูด ครีมทาหน้าจากมะขาม สบู่เหลวอาบน้ำจากว่าน

๗ ๑ ที่วีรจากรคนเกษตร สร้างชาติ โดงลุงเกษตรลูกทุ่ง ได้ไปต่างทำกรทำนาอินทร์ของนางสมศักดิ์ ภู่นทอง ที่อินทร์บุรี ซึ่งเป็นดิษฐ์เก่าที่เดจอบรมกับชมรมเพื่อนช่วงเพื่อน ปัจจุบัน เป็นวิทจากรและ-เป็นประ-ธานกลุ่มที่มีสมาชิกรือบรือคน ล้มศักดิ์ เป็นตัวอ่องางของความขงัน ความเป็นระ-เบียงเบรียงบรืออง ใ้รับการสนับสนุนจากทาบราธการ เพราะเป็นคนเอาจริบเอาจิง ทา่งทำนผู้ว้าราธการจิงหวัดๆ ก็ใ้ทุนสนับสนุนและสร้าโรงปุ๋จป็นเม็ดใ้

คุณสมศักดิ์ ได้พิสูจันวิธีการทำนาโดงไม่ใ้สารเคมีทุกชนิด ทำปุ๋จหมักและน้ำหมักชีวภาพใ้เองและจิงพาสมาชิกร ทำกันอีกหลายครอบครัว ทำได้ประ-ธมผลสำเร็จ ลดต้นทุน-เพิ่มผลผลิต-พิธิตความจกจน เป็นกลุ่มตัวอ่องางที่มีคนไปดูงานเป็นประ-จ่า ในช่วงที่ข้าวกำล้งเจริญเติบโตที่อ่องระ-วังดีคือ ไรดแมลงศัตรูพืช เขาจะเอาที่โอบทำอัวงผ้าบางๆ ไปโอบแมลงดูว่าแมลงที่เป็นมิตรมากกว่าหรืออ่องกว่าแมลงที่เป็นศัตรู จะได้อิววิธีป้องกันอัวงสมุนไพร์ได้ทัน กลุ่มนี้จะมีอิดคความรูที่ตักชาดอัวงตนเองในกลุ่มของเขามากมาจกลางอ่องาง เป็นพัฒนาการของชาวบ้านที่พิงตนเองได้อ่องางดี.

“พ่อบอก...สามอาชีพกู้ชาติ ผมกำล้งทำตามอ่องุ่ครับ”

เสริมสร้างร่างกายให้
สมบูรณ์
เพิ่มพูนเมตตาให้จิตใจ
ด้วยอาหารมังสวิรัต

ชมรมมังสวิรัตแห่งประเทศไทย

จำหน่ายอาหารมังสวิรัตเพื่อสุขภาพ
ด้วยอุดมการณ์บุญนิยม

สาขาสันตอโศก ๖๗/๔๘-๔๙ ปากซอย ๔๔ ถนนนวมินทร์ แขวงคลองกุ่ม
เขตบึงกุ่ม กทม. ๑๐๒๔๐ โทร.๐-๒๓๗๔-๕๒๓๐ ต่อ ๑๖๔

สาขาสวนจตุจักร ๕๘๐-๕๘๒ ถ.ย่านพหลโยธิน แขวงลาดยาว
เขตจตุจักร กทม. ๑๐๙๐๐ โทร.๐-๒๒๗๒-๔๒๘๒

สาขาเชียงใหม่ ๔๒ ถ.มทิล ต.สุเทพ อ.เมือง จ.เชียงใหม่ ๕๐๒๐๐ โทร.๐-๕๓๗๗-๑๒๖๒

ชีวิตใต้ดิน

นั่นเธอทำอะไรนะ จะลงมาอยู่แล้วนะ

ทาน้ำมันเหลืองทั้งตัว...!

ไม่ได้ไปวัดเมื่อก่อนอะไรหรอก...! กัดปลิงนะ เลยกากันปลิงเกาะ

เป็นไง... ใ้เด็งแข็งใหม่เออะๆ

เสี้ออาทนะ...!!?

นี่... แม่ต่น... ร้อนจะตาย... ไปนั่งฉิงไฟทำไมจ๊ะ...?

นหนาว! นหนาว! นหนาว!

น้ำมันเหลืองทาแล้วเย็น อ๊ะ!!

บ้านราชคู่มือเรือ

ก.ศ.๒๕๖๕

ธรรมะพอทาน

(ต่อจากฉบับที่แล้ว)

เมื่อเราปฏิบัติปัญญาธรรมและมีศีลเป็นตัวบอกระยะของแต่ละคนหรือเหมาะสมฐานะของแต่ละคนนั้น ก็จะทำให้เราเกิดความเชื่อ เกิดปัญญา เกิดศรัทธินทรีย์ เกิดวิริยนิทรีย์ เกิดสติทริย เกิดสมาธิทริย เกิดปัญญาทริย ขณะปฏิบัติ อริจิตของเราก็คงจะเกิดมาน อริจิตของเราก็คงจะสังเคราะห์เมื่อรู้กิเลสในจิตและพยายามลดละกิเลสในจิต เช่น เราปฏิบัติศีลข้อ ๑ เราก็คงไม่ฆ่าสัตว์ ข้อ ๒ เราไม่ลักทรัพย์ เมื่อตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจ ของเรามันไปสัมผัส สัมผัสกับสิ่งที่มีมันเป็นเหตุ จิตอยากฆ่า จิตเกิดกาม เห็นหมาก็รักหมา แล้วก็อยากเลียขมูจกกระทิง คิดไปชาติหน้า เราก็อ่านใจเราว่าเราไปรักหรือมีราคะมีโทสะกับมัน แล้วก็ลดมันลงไปขณะที่เราอ่านใจเรา เรามีญาติปัญญา มีศีลธรรมปัญญา มีปหานปัญญา กำจัดตัวกิเลสตัวเหตุมันได้

หรือมีสติสัมโพชฌงค์ มีธรรมวิชัย สัมโพชฌงค์ มีวิริยะสัมโพชฌงค์ก็เหมือนกัน ขณะที่เรปฏิบัติ สติของเราทำงานช่วย

สัมมาอาชีพอ่างที่พระพุทธเจ้าตรัสไว้ คือ ใฝ่บุญกาศตรัสเป็นสุดยอด

(ตอนที่ ๑)

สัมมาทิฐิอยู่ พร้อมด้วยความพยายามทำงาน เพื่อให้สัมมาสังกัปปะ วาจา กัมมันตะ อาชีวะเราก็ทำให้สัมมาได้ เรารู้กิเลสที่เป็นตัวเหตุเราได้เรื่อยๆ เราละกิเลสเราลงไปได้เรื่อยๆ สติก็จะเป็นสติทริย เป็นสติพละขึ้นมาเรื่อยๆ ด้วย ฉะนั้นเมื่อเราทำให้เกิดสัมมาได้ทีใด สติเราก็คงจะสัมมาสติ ถ้าเราทำไม่ได้ มันก็จะเป็นมิจฉาสติ วายามะก็มีนัยยะคล้ายกับวิริยะ พากเพียรพยายามทำ ก็จะเกิดสัมมาหรือเกิดมิจฉา ถ้าสัมมาก็จะเจริญขึ้นแล้ว ก็จะช่วยกันขึ้นมาเรื่อยๆ วายามะ เป็นสัมมาวายามะ วิริยะก็พัฒนาขึ้นเป็นวิริยะสัมโพชฌงค์

ถ้าเรายังคิดขึ้นมาว่าเราไม่ฆ่าสัตว์ ถ้าเราอยากฆ่า บางคนฆ่าแล้ว อยาตัวเอง นั่นแหละจิตมีหิระละ ทีนี้เรารู้ทันก่อนเลยไม่ฆ่า ระวังทัน เพราะละอายแล้วพยายามระวังทัน ถ้าไม่ละอายก็ละเมิด แต่ถ้าจิตมีโอดตปยะสูงขึ้นไปก็จะไม่ฆ่า ไม่ทำบาป ไม่สั่งสมอกุศลวิบาก จิตก็จะเจริญ จะไม่ฆ่าสัตว์ ไม่ลักทรัพย์ ไม่ละเมิดอะไรก็แล้วแต่ตามศีลที่เราสมาทาน ยิ่งทำ จิตของเราก็คงจะดีขึ้น จิตจะเกิดศรัทธา

เกิดเชื่อถือ เชื่อฟังแล้วปฏิบัติตาม เรียกว่า อินทรีย์ อาตมาเคยแปลว่า อินทรีย์เท่ากับ เชื่อฟัง เชื่อถือนี้เชื่อเฉยๆ เชื่อฟังนี่ปฏิบัติ ตามนะ จนกระทั่งสุดท้ายเป็นเชื่อมั่น เชื่อ อย่างมีประสิทธิภาพขึ้นเรื่อยๆ ศรัทธาก็จะเกิดศรัทธินทรีย์สมบูรณ์ ศรัทธาอย่างนี้ ประกอบด้วยปัญญาเสมอ แล้วก็เกิดอาการทางจิต มีหิริ มีการละอายไปเรื่อยๆ จนกระทั่งไม่เอา ไม่น่าทำ จะเจริญด้วยความรู้ พากุศลจะ ไม่ใช่แค่ปริยัติ ถ้าปฏิบัติ จนมีมรรค มีผลก็เป็นความรู้ที่เป็นความจริง ปัญญาทางจิตจะเกิดขึ้นเรื่อยๆ เกิดเป็นคุณธรรม เป็นอินทรีย์ เป็นพละ นั่นคือเกิดอริจิตหรือฉาน จนตั้งมั่นเป็นสมาธิ

พุทธเราปฏิบัติธรรมแล้วฉานจะเกิดก่อนสมาธิ แต่พวกญาติทั้งหลาย จะนั่งสมาธิแล้ว ก็เข้าฉาน สมาธิมาก่อนแล้วก็เข้าฉานที่หลัง ฉาน ๑ ๒ ๓ ๔ ซึ่งเป็นอาการที่อยู่ในภวังค์ เขาถือว่าเป็นสมาธิ แต่ของพุทธนี้ ฉาน ๔ ถึงจะเป็นสมาธิ ฉานมีความหมายชัดๆ ว่า ขณะนั้นไม่เกิดกิเลสนิเวรณ ตั้งใจทำ พยายามเคร่งครัด สภาพที่ยังเคร่งครัดนี้แหละคือสภาพ

วิตกวิจารณ์ แปลว่ายังปล่อยไม่ได้ ยังลำบากอยู่ ยังวิตกวิจารณ์ เมื่อมันเก่งขึ้นๆ วิตกวิจารณ์ก็ค่อยลงๆ จนกระทั่งไม่ต้องวิตกวิจารณ์แล้ว เป็นผลดีได้เก่งขึ้นๆ ไม่มีวิตกวิจารณ์แต่มีปิติ ในฉาน ๑ พระพุทธเจ้า ท่านตรัสไว้ว่าให้ทำปิติ ในขณะที่ทำให้กิเลสไม่เกิด เป็นวิเวกอยู่ เมื่อจิตไม่มีกิเลสนั้นก็คือสงบวิเวก แต่ยังมีวิตกวิจารณ์ ก็ทำปิติให้สุขยิ่งขึ้น ให้มันมีเต็มๆ จนกระทั่งว่าจิตของเรานั้นเต็มไปด้วยปิติ จนไม่ปิติแล้ว ไม่ใช่ว่ามันหายหรือไม่มีปิติ ปิติเป็นเครื่องอาศัย ปิติเป็นกำลัง ถ้าคนเราทำงานไม่มีปิติ มันไม่มีกำลัง แห่งลงๆ เพราะฉนั้น ในฉานที่ ๒ แล้วจะขึ้นฉานที่ ๓ เมื่อวิตกวิจารณ์ลดลงก็เหลือแต่ปิติกับสุข อริจิตของเราทำให้ดีขึ้นๆ ไม่ต้องเคร่งไม่ต้องคุมเบา ขึ้นสบายขึ้นง่ายขึ้น

แต่ปิติกับสมาธิก็ต้องทำให้ตั้งมั่น ให้ปิติแข็งแรงให้ปิติเต็มท่านเปรียบไว้ว่า เหมือนกับช่างอาบสงกรานไปอาบน้ำเอา จุนสีละลายเต็มเสร็จแล้วก็ลงไปแช่ ให้จุนสีมันเข้าไปในร่างกายทุกส่วน

(อ่านต่อฉบับหน้า) **เด็กวัด**

รำลึกถึง... หมอโศก น.พ.พจน์ บุญศรี

คุณหมอพจน์ บุญศรี เป็นชาวจังหวัด นครสวรรค์ ลูกคุณพ่อคุณแม่บุญศรี เนื่องจากเป็นลูกคนเล็กที่เกิดตอนที่คุณแม่อายุมาก(๔๕ ปี)สุขภาพไม่แข็งแรงนัก จึงได้มีมานะเรียนให้ดีที่สุด จนสามารถสอบเข้าเตรียมอุดมฯ และสอบเป็นนิสิตแพทย์จุฬาฯ ได้ ในช่วงที่เรียนก็กวาดรางวัลเรียนดีเพื่อนำมาใช้เป็นทุนเรียนได้หลายรางวัล จบแล้วรับราชการเป็นแพทย์ของ รพ.ตำรวจ ได้รับแหวนอัครวิเศษจาก พล.ต.อ.เผ่า ศรียานนท์ อธิบดีกรมตำรวจในยุคนั้น รับราชการ ๑๓ ปี จึงได้ออกมาเปิดคลินิกส่วนตัว ด้วยความเป็นหมอมือดีใจดีและคิดอัตราค่ารักษาไม่แพงอะไรที่พอช่วยคนไข้ได้ก็ช่วยเขาไป ทำให้คนไข้แห่กันมาด้วยปากต่อปากเพื่อมารักษาเป็นจำนวนมาก

ปี พ.ศ.๒๕๒๓ ได้พบหนังสือธรรมะของชาวโศก ยกครอบครัวพากันมาฟังธรรมที่สันติอโศก เริ่มรับประทานมังสวิรัต ซึ่งคุณหมอมะเน้นเรื่องสุขภาพเป็นหลัก อาหารจึงไม่มีขมน ไม่มีน้ำตาล ไม่หวาน ไม่เค็มและไม่มัน เน้น ข้าวกล้อง ถั่ว งา

คุณหมอพจน์ ถือศีลกินมังฯ ได้ไม่นานก็เข้ามาดูแลสุขภาพของพ่อท่าน ด้วยความตั้งใจ ที่จะรักษาคุณพ่อท่านให้ดีที่สุด และมีความอ่อนน้อมถ่อมตนต่อหมอดูด้วยกันอย่างยิ่ง หากต้องขอคำแนะนำแนวทางในการรักษา หมอประทับใจในคำพูดของพ่อท่าน

ที่เขายกไว้ว่า "คนเรานั้นถ้าพูดผิด พูดใหม่ได้ คิดผิด คิดใหม่ได้ แต่ถ้ารักษาผิด รักษาใหม่ไม่ได้ันหมอม.." นับได้ว่าคุณหมอมือเป็นญาติธรรมรุ่นแรกๆ ที่ปฏิบัติอย่างเดียวกัน ช่วงปลายชีวิตของหมอมือ ได้เห็นความมหัศจรรย์ในการเปลี่ยนแปลงชีวิตครั้งใหญ่คือ ๑. คุณหมอมือย้ายออกจากบ้านเดิมของตัวเองได้ ๒. เป็นนักสู้ที่มุ่งเดินหน้าไม่มีคำถอย ๓. คุณหมอมือยืนยันว่าถ้าไม่ได้มาปฏิบัติธรรมก็คงตายไปนานแล้ว

เมื่อต้นเดือนสิงหาคม คุณหมอมือมีอาการป่วยหนักขึ้นจนถึงขั้นปอดบวมและติดเชื้อ โดยไม่มีใครทราบ จึงตัดสินใจเข้ารับรักษาตัวที่โรงพยาบาลอุบลรัตน์ โดยกำชับกำชาญาติธรรมที่มาส่งว่า..ไม่ต้องบอกใครเพราะกลัวคนอื่นจะว่านวายเดือรื้อกัน ซึ่งเป็นนิสัยที่ไม่อยากบกรบกวนใครๆ อยู่แล้ว จนกระทั่งเวลา ๑๖.๒๒ น.ของวันศุกร์ที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๔๕

คุณหมอมือสิ้นใจด้วยอาการสงบด้วยวัย ๗๘ ปี โดยไม่ได้พบกับความทุกข์ทรมานใดๆ

ก่อนเข้าโรงพยาบาลที่หมอโศกได้มีโอกาสสัมภาษณ์คุณหมอมือ ซึ่งในช่วงท้ายคุณหมอมือได้ให้ข้อคิดฝากญาติธรรมกับชาวโศกว่า "ญาติธรรมที่เคารพทั้งหลายของพวกเพียรให้ได้มรรคได้ผล โดยเร็วเถิดเพราะอายุคนเรามันน้อยนัก สั้นนัก แต่วิญญูสงสารนี้มันยาวไกล เราต้องเข้มจริงๆ เอาจริง เพราะสิ่งที่จะติดตามตัวเราไปก็คือบุญ-บาปเท่านั้น ทำดีถูกเดียวเลย"

*** สิกขมาตุกล้าข้ามพิน อโศกตระกูล**
 "ได้รู้จักหมอพจน์ ในช่วงประมาณปีพ.ศ. ๒๕๒๔ หมอเป็นคนเสมอต้นเสมอปลาย การแต่งกายตั้งแต่สมัยนั้นจนถึงปัจจุบันก็คือเสื้อม่ออ้อมคอกลม และกางเกงสีต่างๆ เป็นหมอมือที่ตั้งใจฟังธรรมะของพ่อท่านมากที่สุดคนหนึ่ง ท่านจะเป็นคนละเอียดลออ เอาใจใส่คนไข้ ตอนที่ดิฉันขาทักใส่เผือกอยู่ ๖-

๗ เดือน หมอพจน์ก็จะคอยโทรศัพท์ ถามอาการดูแลใส่ใจ แนะนำตลอด ท่านเป็นหมอมือที่อ่อนน้อมมาก รู้สึกดีใจที่หมอมือรักษาตัวเองที่บ้านราชฯ คิดว่าจะได้ตอบแทนผู้หลักผู้ใหญ่ที่มีทั้งธรรมะและมีอุปการคุณต่อชาวโศก

มีช่วงหนึ่งแม่ของดิฉันเป็นโรคมะเร็ง มารักษาตัวที่บ้านราชฯ หมอมาทุกวัน หมอเป็นมะเร็ง แต่หมอมือไม่ลืมหน้าที่หมอมือ ถ้าป่วยหนักจริงๆ ก็จะส่งคนมาบอกหรือเรียกน้องชายไปที่บ้าน และแนะนำวิธีสังเกตอาการของคนไข้ ยาของหมอมือที่ดีๆ หมอจะแบ่งมาให้ ทุกเช้าออกกำลังกายเสร็จ ก็จะมาคอยดูแลจนกระทั่งแม่ดิฉันก็เสียชีวิต

หมอมือเป็นนักปฏิบัติธรรมที่มีพลัง ๔ คือ

๑. พลังของปัญญา ท่านสั่งสมปัญญาที่เป็นโลกุตรอย่างมาก ทั้งฟังธรรม ทั้งอ่านหนังสือ ปฏิบัติต่อเนื่องเนิ่นนาน ๒๐ กว่าปี อายุก็มาก โรคมามาก แต่พลังของปัญญากลับไม่ลดลง
๒. พลังของความเพียร ฟังธรรมแล้วมาปฏิบัติที่ตัวเองได้อย่างที่เรียนมา แล้วช่วยเหลือคนอื่น มีความเพียรต่อเนื่อง ตั้งแต่ตื่นแต่เช้า ออกกำลังกาย ควบคุมอาหาร ดูแลคนไข้
๓. คือพลังของการทำงานอันไม่มีโทษ ทำงานที่เป็นอาชีวะ หมอมือมีฐานะที่มีรายได้สูง สามารถเอาตัวเอาเปรียบคนไข้ได้แต่ท่านไม่เอา ตั้งแต่หมอมือรู้จักกับชาวโศกไม่ใช่แค่ดูแลนักบวช แม้ญาติธรรมก็จะไม่คิดเงิน หมอมือมีงานที่บริสุทธิ์ไม่แลกแลกไม่เอาเงินเอาทอง เป็นการงานที่มีประโยชน์และรักษาต่อเองอย่างดี ซึ่งเกิดจากจิตที่บริสุทธิ์
๔. ก็คือการเกื้อกูล ชัดเจนมาก หมอมือเกื้อกูลตั้งแต่พ่อท่าน สมณะ สิกขมาตุ จนถึงญาติธรรมทุกคน แม้ไม่ใช่ญาติธรรมหมอมือก็ดูอย่างดี

(อ่านต่อหน้า ๖)

▲สวนล้างฝัน ๕ ต่อจากหน้า ๑

ดู...การใกล้ชิดแอบอิงกับธรรมชาติ... การใกล้ชิดแอบอิงกับธรรมชาติ... การใกล้ชิดแอบอิงกับธรรมชาติ...

กิจกรรมของค่ายสุขภาพบุญนิยม... กิจกรรมของค่ายสุขภาพบุญนิยม... กิจกรรมของค่ายสุขภาพบุญนิยม...

ฟังบรรยายการบอกเล่าประสบการณ์ของผู้ป่วยที่รักษาหายแล้ว... ฟังบรรยายการบอกเล่าประสบการณ์ของผู้ป่วยที่รักษาหายแล้ว...

หลายคนเดินไปทุ่งนาสุดโอโซน... หลายคนเดินไปทุ่งนาสุดโอโซน... หลายคนเดินไปทุ่งนาสุดโอโซน...

ในค่ายสุขภาพ มีสอนให้ "ข้าวชา" (เป็นการเอาพิษออก... ในค่ายสุขภาพ มีสอนให้ "ข้าวชา" (เป็นการเอาพิษออก...)

ข้าวเสร็จ ไม่มีเอนกายแต่พาไปศึกษาดูงานนอกสถานที่แทน... ข้าวเสร็จ ไม่มีเอนกายแต่พาไปศึกษาดูงานนอกสถานที่แทน...

ลูกตกเต็มต้น เสาวรสออกถูกระยาดมาก... ลูกตกเต็มต้น เสาวรสออกถูกระยาดมาก... ลูกตกเต็มต้น เสาวรสออกถูกระยาดมาก...

บกร่อง ทำให้หลายคนเพลิดเพลิน จนล้มเวลาไปช่วงขณะ... บกร่อง ทำให้หลายคนเพลิดเพลิน จนล้มเวลาไปช่วงขณะ...

บอกว่า "ผักที่เราซื้อกินทุกวัน... บอกว่า "ผักที่เราซื้อกินทุกวัน... บอกว่า "ผักที่เราซื้อกินทุกวัน..."

ทำกิจกรรมไร่สารพิษ... ทำกิจกรรมไร่สารพิษ... ทำกิจกรรมไร่สารพิษ...

วันที่ ๔ ได้รับความเมตตาจากท่านสมณะและสิกขมาตุ... วันที่ ๔ ได้รับความเมตตาจากท่านสมณะและสิกขมาตุ...

วัฒนธรรมการที่ป่วย ที่เจ็บ ที่ "สวนล้างฝัน" แบบการใช้อาหารเป็นยา... วัฒนธรรมการที่ป่วย ที่เจ็บ ที่ "สวนล้างฝัน" แบบการใช้อาหารเป็นยา...

เดือน แล้วจะบอกต่อญาติพี่น้องข้างเคียง... เดือน แล้วจะบอกต่อญาติพี่น้องข้างเคียง... เดือน แล้วจะบอกต่อญาติพี่น้องข้างเคียง...

น.พ.พจน์ ▼ ต่อจากหน้า ๔

เป็นชีวิตของนักปฏิบัติธรรมที่ชัดเจน มีขั้นตอนและเห็นผลของการปฏิบัติธรรม แม้ป่วย แม้อายุมาก แม้งานหนักแต่ก็มีความสุข มีความเบิกบานแจ่มใส มีความสันโดษ มีความพอเพียง และมีใจที่ไม่หวั่นไหว แม้วินจะเสียชีวิต

ครอบครัวหมอพจน์เป็นตัวอย่าง ครอบครัวนักปฏิบัติธรรมที่ควรเอาอย่าง มีความชัดเจนเป็นรูปธรรมที่เห็นได้”

❖ **คุณแก้วพุทฺธ ภาสธรรมา** ชาวบ้านราชฯ

“ได้มีโอกาสดูแลทำอาหาร และทำงานบ้านให้คุณหมอพจน์ ท่านเป็นคนต่อเนื่อง และมั่นคง เวลาตี ๔ จะทำดีท็อกซ์ และหกโมงเช้า ทานโยเกิร์ต และดื่มหญ้าปักกิ่ง มะระขี้นกและใบบัวบก ปั่นโถใหญ่ ท่านจะดื่มเพื่อเพิ่มภูมิคุ้มกันและออกกำลังกายสม่ำเสมอ ตอนแรกๆ คุณหมอจะไปช่วยตัดผักที่โรงครัว

อาหารคุณหมอจะรสอ่อนๆ ไม่มีหวานและมัน ผลไม้จะไม่กินผลไม้รสหวาน คุณหมอจะให้ความรู้แก่ดิฉันตลอด คุณหมอจะเน้นเรื่องถั่วเหลือง ปั่นโถใส่กากและจุ่มข้าวสาลีและรำ แม้อายุมากท่านก็ยังมีความจำดี ท่านเป็นผู้ดี ขี้เกรงใจมากและช่วยเหลือตัวเองตลอด จะพยายามทำอะไรด้วยตนเอง นอกจากเหลือปากว่าแรงถึงจะเอ่ยปากให้ว่าวานมีน้ำใจมาก คุณหมอมิวิญญานหมอดีเยี่ยม ครั้งหนึ่งลูกสาวของดิฉันไม่สบาย ต้องเข้าน้ำเกลือ ไปโรงพยาบาลตั้งแต่เช้า คุณหมอก็ไปด้วย พวกเราจะมาส่งคุณหมอกลับมาทานข้าว ท่านก็ไม่ยอมมา วันนั้นได้กินข้าวด้วยกันบ่ายสอง ประทับใจมาก

คุณหมอห่วงสุขภาพชาวอโศกที่ไม่มีวันหยุดเรื่องข้าวกล้องถั่วว่า คุณหมอย้ำสูตรถั่วเหลืองคั่ว และ พวกเราที่ป่วยมาหาคุณหมอส่วนใหญ่ก็คือร่างกายขาดโปรตีน ท่านให้กินสูตรนี้ดีขึ้นทุกคน ความรู้สุดท้ายที่หมอให้คือ นำหมักมะกรูดแก่ท้องอืด ท่านให้ความรู้เรื่องสุขภาพ อาหาร และการรักษาตัวเอง ท่านบอกว่าเราจะมีบ้านสุขภาพเชิงรุก”

❖ **คุณพรตะวัน สุนะโก** ฝ่ายสุขภาพบ้านราชฯ

“คุณหมอมายู่ที่บ้านราชฯ แข็งแรงขึ้น จะออกกำลังกาย แล้วเดินทัททายชาวบ้านเวลามีคนไปปรึกษาหารือก็เอาใจใส่ทุกคน ไม่เฉพาะพ่อท่านหรือสมณะ ท่านให้ความสำคัญกับคนไข้เท่าๆ กัน

วันที่ไปโรงพยาบาล ท่านกำชับว่าไม่ให้บอกญาติพี่น้อง เวลา ๔ ทุ่มเข้าห้องไอซียู ดิฉันจึงตัดสินใจโทรไปบอกภรรยากับลูกของหมอ เพราะคิดว่าญาติน่าจะรับรู้ ช่วงเช้าอาการคุณหมอดีขึ้น อาการที่ว่าดีขึ้นก็คือ เวลาพวกเราไปเยี่ยมแสดงสีหน้ารับรู้ เลิกกลัวขึ้น แต่ไม่ลืมตาขยับปากขยับหน้า เหมือนพยายามจะบอกอะไร หายใจสม่ำเสมอยังให้น้ำเกลืออยู่พยาบาลก็บอกว่าปัสสาวะออกดี แต่พอตอนเที่ยงหมอก็เริ่มหายใจหอบลึก ก็รู้สึกว่ามีอะไรผิดปกติ ก็พยายามรายงานอาการไปถึงคุณโชติ

คุณนราทิศ บุญศรี

พ.ท. กิตติโชติ บุญศรี

ซึ่งคิดภาระสำคัญมาไม่ได้ เที่ยงถึงบ่ายสองอาการแยกลง โทร.ถึงท่านดิกขวิโร ช่วงที่สมณะยังไม่มาดิฉันอ่านหนังสือธรรมะให้หมอฟัง ตอนบ่ายสองท่านดิกขฯ เดินทางไปเยี่ยม ช่วงนั้นหมอยาใจหอบลึกมาก และเหมือนกับว่าหมอมิไม่รู้อะไรแล้ว จนกระทั่งบ่ายสี่โมงหมอยาใจแบบ air hunger คือคนไข้ที่ใกล้จะสิ้นลม จะหายใจแบบนี้ ดิฉันก็เฝ้าดูจนกระทั่งท่านสิ้นใจ

สิ่งที่ประทับใจอีกเรื่องคือท่านเป็นคนไข้ที่ทำตัวไม่ได้แสดงตัวว่าตนเองเป็นหมอเป็นคนที่ยอ่อนน้อม

หมอมิเมตตาต่อกับคนทุกระดับ คนที่ไม่มีเงินค่ายาหมอก็จะออกให้ หมอเป็นนักปฏิบัติธรรมที่มีภูมิธรรมสูง ชอบสอนทั้งวิชาการเรื่องแพทย์ เรื่องการดูแลตนเอง ดิฉันได้เกร็ดความรู้ใหม่ๆ จากคุณหมอ นอกจากนี้ชอบสอนธรรมะด้วย หมอชอบคุยเป็นกันเองและมีอารมณ์ขัน ดิฉันรู้สึกว่าคุณหมอเป็นชีวิตที่หายากมากในชาวอโศก เป็นหมอแล้วลดตัวลดตนมาอยู่วัดได้ กินง่าย ๆ อาหารหมอพจน์รสสมณะจริงๆ หมออยู่ง่าย ของรอบตัวก็ไม่มีอะไร มีเสื้อมีก๊อด ของรอบตัวก็เป็นเทพธรรมะมียา หมอจะขยันฟังมากชีวิตหมอยู่กับการปฏิบัติธรรมอยู่กับธรรมะตลอดเวลา ยิ่งวาระสุดท้ายได้อยู่ใกล้ชิดท่านได้เข้าใจที่พ่อท่านสอนให้ตายก่อนตาย พร้อมทั้งจะวางขันธไม้แสดงอาการเจ็บปวดให้คนอื่นต้องเป็นห่วงเป็นใย

แม้ว่าจะได้มีโอกาสรับใช้หมอพจน์ช่วงสั้นๆ และเป็นเพียงเรื่องเล็กๆ น้อยๆ แต่ก็ภาคภูมิใจที่ได้ตอบแทนคุณหมอบ้าง เพราะคุณหมอมิพระคุณอย่างใหญ่หลวงต่อชาวอโศก”

❖ **คุณโบรม บุญศรี** ภรรยา

“คุณหมอพจน์เป็นคนใจดี เอาใจใส่คนไข้ใครๆ ที่โรงพยาบาลรักทุกคน คุณหมอเป็นคนที่มีธรรมะ ตอนที่คบกันยังไม่แต่งงานหมอมะพาไปเที่ยวคือไปวัด ไปวัดชลประทานแม่แต่งงานแล้ววันอาทิตย์หยุดครั้งวันก็จะไปวัด

ปีพ.ศ.๒๕๒๓ คุณหม้อ่านหนังสือพิมพ์เจอว่าคุณจำลอง เป็นเลขาธิการนายกรัฐมนตรี มาปฏิบัติธรรมที่สันติอโศก คุณหมอก็เลยสนใจ ว่าคนระดับนี้มาปฏิบัติธรรมที่นี่ต้องมีอะไรพิเศษแน่ๆ เลย ก็เลยให้คนรถไปขอหนังสือที่วัดสันติอโศกมาอ่าน เมื่ออ่านแล้วประทับใจก็เลยไปกันไปด้วยที่วัดสันติอโศก ประทับใจกัน เริ่มกลับมาปฏิบัติธรรม

ที่บ้าน ทานมังสวิรัตกันหมดบ้าน ท่านเป็นคนรักครอบครัวรักลูกมากเอาใจใส่เป็นคุณพ่อใจดีเวลาสอนจะสอนดีๆ ไม่ตีลูก จะค่อยๆ พูดจา และ กับคนไข้ก็ตั้งใจ รักษาเต็มที่พอมาศึกษาธรรมะยิ่งเต็มที่มากขึ้น

การปฏิบัติธรรมต่อเนื่องมาตลอด ยิ่งช่วงป่วยตั้งใจฟังธรรมะฟังแทบตลอด และตั้งใจรักษาสุขภาพ ท่านดิกขฯ ท่านเมตตาเห็นหมอมิสบาย ก็พยายามชวนให้ไปรักษาตัวที่บ้านราชฯ เพราะอากาศดี ท่านสมณะก็พยายามชวน คุณหมอก็เกรงใจกลัวจะไปเป็นภาระกับคนอื่น ตอนหลังหมอมิตัดสินใจไป ก็ตั้งใจที่หมอมิไปที่ที่มีอากาศดี อาหารดี และมีเพื่อนบ้านที่ศิโยะเยะ มีลูกหลานที่ดีที่คอยช่วยเหลือให้กำลังใจ

ช่วงที่ทำงานราชฯ โทร.มาบอก คิดว่าคุณหมอมิเป็นหัวขบถๆ เป็นๆ หายๆ ก็คิดว่าเดี๋ยวก็หาย ช่วงเดินทางมาที่บ้านราชฯ เขาโทร.ไปบอกว่าคุณหมอขึ้นก็ตั้งใจ แต่พอได้ทราบว่าคุณหมอทรุดก็ตั้งใจมาตลอดทาง เมื่อมาถึงคุณหมอมิเสียชีวิตแล้ว ก็มีน้ำ ชาก ฝรั่ง แต่เมื่อเจอ ท่านสมณะ เจอญาติธรรมก็อุ่นใจ มีกำลังใจขึ้น”

❖ **คุณนราทิศ บุญศรี** บุตรชายคนเล็ก

“ผมรู้สึกภูมิใจที่ได้เกิดเป็นลูกของท่านรักคุณพ่อ ท่านเป็นคนใจดี ไม่ค่อยพูด อยู่ใกล้อบอุ่น ตอนเล็กๆ วันอาทิตย์จำได้ว่าท่านจะพาครอบครัวไปดูหนัง ไปกินข้าวกันทั้งครอบครัว แต่ช่วงอายุ ๑๑ ปีผมไปอยู่ที่อเมริกาตลอด ก็เลยไม่ได้เจอกันเพิ่งกลับมาเมื่อ ๕ เดือน ดีใจและเห็นดีด้วยที่ครอบครัวปฏิบัติธรรม ช่วงท่านป่วย ผมไม่เคยคิดกังวลเพราะเห็นท่านแข็งแรงดีมาก ไม่คิดว่าท่านจะเสียชีวิตเร็วอย่างนี้ ตอนเดินทางไปบ้านราชฯ ก็ไม่คิดว่าคุณพ่อเสียชีวิตไปแล้ว เมื่อมาถึงก็ตกใจว่าทำไมเป็นอย่างนี้ เพราะไม่คาดฝันเลย”

❖ **น.พ. กิตติโชติ บุญศรี** บุตรชายคนโต

“คุณพ่อจะจริงจังกับงานที่ทำ และศึกษาหาความรู้ใหม่ๆ ทางการแพทย์เพื่อจะได้รักษาคนไข้ให้ได้ผลดี นอกจากนี้เมื่อท่านมาปฏิบัติธรรม ท่านจะฟังเทศธรรมะเยอะมากเป็นตัวอย่างที่ดีทั้งเรื่องการเป็นผู้ใฝ่ศึกษาทางโลกทางธรรม และเป็นตัวอย่างของการดำเนินชีวิตที่มีกนน้อยสันโดษ และเสียสละอาหารของท่านจะกินง่ายมาก ท่านจะเคร่งครัดในเรื่องสุขภาพ แม้การปฏิบัติธรรมเคร่งครัดแต่ท่านเบิกบาน ชอบช่วยเหลือผู้อื่น เป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิตของผม”

❖ **สมณะดิณดี ตักขวิโร**

“คำถามที่ใครๆ ก็อยากจะรู้กัน นั่นคือว่าฉันจะตายเมื่อไหร่ ก่อนตายฉันจะทรมานไหมตายแล้วจะไปไหน ซึ่งคำถามเหล่านี้ จริงๆ แล้วก็คงไม่มีใครตอบได้ และถ้าเป็นนักปฏิบัติธรรมแล้ว ก็จะไม่คิดใจอะไร ถ้าหากเขาได้สร้างเหตุปัจจัยที่ดีที่สุดไว้ให้กับตัวเอง

การจากไปของคุณหมอพจน์ ก็เป็นสิ่งที่พวกเราารู้สึกว่ารวดเร็วและไม่อยากจะทำให้ไปเลย เพราะคิดว่าคุณหมอก็ยังไม่ทรุดโทรมอะไร แล้วยังเป็นประโยชน์ช่วยแนะนำปัญหาสุขภาพให้กับพวกเราได้อีกมากมาย แต่ความอยากก็ไม่ใช่ความจริง ความจริงก็คือคุณหมอต้องจากเราไป เมื่อเหตุปัจจัยและกรรมวิบากมาถึง ซึ่งแม้แต่พระพุทธเจ้าพระอรหันต์ก็ไม่มีความจะยึดชะตาต่ออายุของตนได้ แต่ที่สำคัญเหตุที่ร้ายๆ ไม่อยากจะทำให้หมอมิจากไป ก็เพราะเสียสุขภาพชีวิตที่หมอมิเองก็ดูยังไม่อ่อนแอ และสามารถทำประโยชน์ให้กับชุมชนของเราได้อยู่ แต่ถ้าพิจารณาอีกมุมหนึ่งคนเรามันก็ไม่สมควรที่จะตายแบบนอนป่วยทรุดโทรมอยู่เป็นแรมเดือนแรมปี ทุกข์ทรมานไปอย่างยาวนาน แล้วยังเป็นภาระยุ่งยากกับคนอื่นอีก จนคนดูแลแทบจะตายตามไปด้วย และก็จะได้สภาพจิตวิญญานที่ไม่ดีเท่าไร ในสภาพร่างกายที่ทรุดโทรมอย่างนั้น

การจากไปของหมอพจน์จึงเป็นการจากไปที่มีคุณภาพชีวิตที่ดีที่สุด เจ็บป่วยได้ไม่นานจนพวกเราไม่สามารถรับสัญญาณว่าจะต้องจากเราไปแต่อย่างใด เป็นการจบฉากสุดท้ายของชีวิตที่สวยงาม ที่คงไม่มีใครจะเลือกได้ง่ายๆ คุณภาพร่างกายแข็งแรงดี เป็นประโยชน์ต่อผู้อื่นอย่างน่าภาคภูมิใจและได้จิตวิญญานที่ดีที่สุด เสียสละเป็นประโยชน์และอยู่ในองค์ประกอบของมิตติ สหายดี สิ่งแวดล้อมที่ดีที่กำลังเจริญในธรรมได้อย่างสมบูรณ์

นี่ก็คือตัวอย่างของชีวิตที่ปิดฉากสุดท้ายของชีวิตได้อย่างดีที่สุด เราไม่รู้ว่าจะตายเมื่อไหร่ ตายแล้วจะทรมานไหม และจะไปอย่างไร แต่นักปฏิบัติของชาวอโศกย่อมสามารถที่จะตัดสินใจทำให้ดีที่สุดได้ โดยรีบสร้างเหตุสร้างปัจจัยที่ดีที่สุดให้กับชีวิตของเรานั้นก็คือการเข้ามาอยู่ในองค์ประกอบสิ่งแวดล้อมที่ดีที่สุดที่เป็นทั้งหมดทั้งสิ้นของพรหมจรรย์หรือศาสนาเหมือนชีวิตตัวอย่างของหมอพจน์นั่นเอง” ❖

มหกรรม ๑

▼ ต่อจากหน้า ๑

เป็นการจัดงานที่ร่วมมือกันระหว่าง ศูนย์ศึกษาการพัฒนาของชาวบ้านฯ กับส่วนราชการ อ.วังน้ำเขียว ลักษณะการจัดงานจะเป็น ๒ ส่วนคือ ส่วนของนิทรรศการที่เป็นทางวิชาการ, มีการบรรยาย(ทั้งเรื่องธรรมชาติ, อาชีพ, สุขภาพ, ฯลฯ), การสาธิต, จำหน่ายสินค้า อีกส่วนของงานคือ นิทรรศการมีชีวิตจัดที่ศูนย์ศึกษาการพัฒนาของชาวบ้านฯ ซึ่งที่ศูนย์ฯ มีกิจกรรมมากมายที่กำลังดำเนินงานอยู่ นอกจากนี้ยังมีการสาธิตเพิ่มเติมสำหรับองค์ความรู้พิเศษอีกหลายอย่าง

ในงานนี้มีทั้งเกษตรกร ผู้นำชุมชน นักเรียน นักศึกษา ข้าราชการและประชาชนทั่วไป มาดูงานอย่างคึกคัก ได้รับความรู้ ความเข้าใจกันไปอย่างประทับใจ

เย็นของวันที่ ๑ ก.ย. และเช้าวันที่ ๒ ก.ย. ๒๕๔๘ องค์กรของบุญนิยมได้จัดประชุม ๓ องค์กรหลัก คือ พรรคเพื่อฟ้าดิน, เศรษฐกิจบุญนิยม, สถาบันบุญนิยม โดยมีพ่อท่านเป็นประธาน

เนื้อหาการประชุมนอกจากเรื่องสืบเนื่องทั่วไปแล้วมีเรื่องพิเศษคือ ประชุมเตรียมงานปีใหม่'๕๐ ซึ่งการประชุมครั้งนี้ได้คณะกรรมการ จัดและดำเนินงานดังนี้

กรรมการ :

- ๑.คุณทิวเมฆ นาวาบุญนิยม
- ๒.คุณนภวรรณ วิสิษฐ์ศรีศักดิ์ (ผึ้ง)
- ๓.คุณแม่มนัน กะการดี (เขมร)
- ๔.คุณไบลาน ชุ่มอินทรจักร
- ๕.คุณขวัญหินแก้ว ลีวกลาง (ตึก)

อนุกรรมการ : คุณตายแน่, คุณตายจริง, คุณถึงดิน(มด), คุณจุ่ม, คุณแห่งไท, คุณสุทัศน์, คุณอุทัย, คุณพลังใจ, คุณปานรุ่ง, คุณเป็กฟ้า, คุณฟ้ารัก

ผู้ประสานข่ายแห่ : สันตือโศก-คุณไฟงาน จิตหนูปัสณ์, ปฐมโศก-คุณปลุกขวัญ อโศกตระกูล, ศาสี อโศก-คุณแพรวฝัน, สีม้าอโศก-คุณพลังใจ, ศีระอะโศก-คุณพลีขวัญ, หินผาฟ้าหน้า-คุณแผนผา, ภูผาฟ้าหน้า-คุณไบใหญ่, ราชธานีโศก-คุณดาวพร, ทักซิณอโศก-คุณเทพไพร

กำหนดค่าย ยอศ.(ยุวชนอโศกสัมพันธ์) ๒๓-๒๘ ธ.ค. ๒๕๔๘ ณ ราชธานีโศก
นัดประชุมเจ้าหน้าที่ประจำร้านค้าทุกร้าน ๒๘ ธ.ค. ๒๕๔๘ เวลา ๑๘.๐๐ น.

ร้านค้าเปิดจำหน่าย ๓๐-๓๑ ธ.ค. ๒๕๔๘, ๑ ม.ค. ๒๕๔๙

นัดประชุมเตรียมงานปีใหม่ในรายละเอียดอีกครั้งในงานมหาปวารณา ๔-๗ พ.ย.๔๘ ที่ปฐมอโศก

โอวาทบางตอนของประธานที่ประชุม

พวกเราจะมีความรักในหมู่เรา พี่น้องญาติธรรม ในมวลมนุษยชาติในโลก ให้ได้ในมิติที่ ๑ ขึ้นไป(พระอาริยะ) เป็นความรักที่เกื้อกูลกัน ไม่วิวาทกัน เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ไม่ทำบาปทั้งปวง จิตบริสุทธิ์สะอาด ให้กิเลสตายอย่างดับสนิท ถาวรยั่งยืน ผู้เข้ากระแสอาริยะแล้ว จะอยู่ทางโลกก็ไม่สบาย(เหมือนน้ำเข้ากันไม่ได้กับน้ำมัน)

เราต้องเป็นชาวนา ชาวสวน ชาวไร่ชนิดไร่สารพืชจริงๆ เราต้องไม่หลบหลักรมกร-ชาวไร่ นา สวน เราต้องมาทำตัวให้ถึงจุดสุดยอดของความเพียร จะเป็นคนขยันอดโนมิติ จี้เกียจ-จี้โกง ทำไม่เป็น “เราจะสูงด้วยคุณธรรม เราจะสุขอย่างโลกุตระ” ยิ่งสะสมยิ่งไม่ไช่สมบัติ ยิ่งให้ไปยิ่งได้มา สร้างความเกื้อกูล แจกจ่ายเจือจาน มีความอบอุ่นทางจิตวิญญาณ มีความเป็นพี่น้อง ภราดรภาพต่อกัน

คุณอำนาจ หมายยอดกลาง เปิดเผยให้หลังจากงานเสร็จสิ้นว่า “การจัดงานแบบบูรณาการระหว่างราชการและศูนย์ฯ ก็เป็นความสำเร็จระดับหนึ่ง โดยเฉพาะเรื่องของการประชาสัมพันธ์ศูนย์ฯ ดูเหมือนว่าประชาชนที่อยู่แถว อ.วังน้ำเขียวนี่ ได้รู้จักศูนย์มากขึ้น และการประสานงานกับหน่วยงานภายนอกชาวอโศกนั้นเป็นการสร้างแนวร่วมและมีแผนงานที่จะร่วมงานกันอีกในอนาคต ก็ถือว่างานนี้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย มีเหนือพอสมควรแต่ก็ถือว่าเป็นการปูฐานงานที่จะเชื่อมต่อในโครงการปลูกป่าใช้หนี้ ซึ่งเป็นแผนงานต่อไปสำหรับงบประมาณ ก็ถือว่าใช้ไม่มากนักสำหรับผลที่

สำเร็จขนาดนี้”

คุณเผ่องบุญ นาวาบุญนิยม เจ้าหน้าที่ร้านธรรมทัศน์ สมาคม ซึ่งได้นำหนังสือไปออกจำหน่ายในงานนี้เปิดเผยว่า “ประทับใจผู้คนที่เข้ามาชมงาน โดยเฉพาะนักเรียน นักศึกษา พวกสนทนสนใจหนังสือกันมาก เช่น ปุ๋ยหมักชีวภาพอย่างง่าย, น้ำหมักชีวภาพ, ทำกินก็ได้ทำขายก็ดี, ถอดรหัสสุขภาพ, ฯลฯ งานนี้ได้พบพันธมิตรมากมาย พวกเขาดีใจมากที่ได้พบคนในกองทัพธรรม ถือว่าจัดงานอย่างนี้ก็ได้พบปะกันกระชับสัมพันธ์มิตรอีกครั้ง” ■

จากใจผู้รักอภิสงสา

๑ สิ่งที่สวยงามในระดับเวทีโลก
คุณฤกษ์ ไชยรัตน์ (๑ เม.ย.๒๕๕๕)
ผู้จัดการรายการฤกษ์ดวงลูกและ
รายการข่าวเนชั่นแซนด์

“วันนี้ผมมาทำข่าวและมาทำรายการ เป็นหน้าที่ของสื่อมวลชนอยู่แล้ว ที่ต้อง นำเสนอข้อเท็จจริงความเป็นจริงของ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในบ้านเมืองตอนนี ้วันนี้มาที่พันธมิตรฯ แต่ก็ได้มาฝ่าย เดียว เราก็ต้องให้ความเป็นธรรม ก่อน หน้านี้ก็ไปที่มีอบอีดั้น ต้องการให้ ประชาชนคนบริโภคข่าวสารได้เห็น อย่าง น้อยก็เกิดขึ้นในประวัติศาสตร์หน้าหนึ่ง ครั้งสำคัญในบ้านเมืองเรา ที่ชาติของเราก ี่แบ่งฝักแบ่งฝ่าย จะถูกจะผิดก็ว่ากันไป นะครับ แต่ผมก็จะมาทำหน้าที่ของสื่อ มวลชนที่เสนอความเป็นจริง มาที่เยาวชน ก็ตื่นตาตื่นใจใช้ได้เลย ผมรู้สึกดีและรู้สึก ึ่งในความอดทนในความพากเพียร พยายาม โดยเฉพาะในกลุ่มญาติธรรมนี้

เห็นบอกว่ามากันปีกหลัก ประมาณหนึ่ง เดือนแล้ว ก็กับการที่มานอนกลางถนนกิน กลางถนน โดยเฉพาะอากาศตอนกลางวัน รู้สึกว่าพี่น้องทนได้ขนาดนี้ นักพอ สมควรอยู่กลางขงมระตอย ท่านจำลองพา ชม รู้สึกถึงและชื่นชมในความมุมานะ พยายาม

ผมคิดว่าเป็นสิทธิเสรีภาพขั้นพื้นฐาน ของประชาชนในระบอบประชาธิปไตย ก็ เป็นสิทธิโดยชอบธรรมที่จะมาเรียกร้อง เสนอความคิดเห็นให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ตามที่ฝ่ายพันธมิตรฯ ต้องการจะเห็นบ้าน เมืองไปสู่สิ่งที่ดีกว่า ไม่ว่าจะฝ่ายไหนทราบ ใดที่ไม่สร้างความเดือดร้อนเสียหายให้กับ สังคมโดยรวม ผมก็ว่าเป็นสิ่งที่สวยงาม เป็นมรดกแห่งของระบบประชาธิปไตย

โดยเฉพาะพันธมิตรฯ สร้างภาพลักษณ์ ที่ดีของการเคลื่อนไหว เราเป็นประเทศ ประชาธิปไตยระดับแนวหน้า เราไม่ม ีความรุนแรงใดๆ เลย เราสามารถสร้าง

ภาพลักษณ์ในระดับเวทีโลก ถ้าพูดในแง่สื่อในขณะภาวะการบ้าน เมืองขณะนี้ ก็ทำตัวลำบากนะ เพราะ ความคาดหวังของสังคม เขาก็คาดหวังว่า สื่อจะเสนอข่าวโดยความเป็นจริงและเป็น ธรรม นี่คือการยากในการทำหน้าที่สื่อใน ยามนี้ แต่ผมพยายามทำให้ได้สมดุล การ ถูกต่อว่าจะหลีกเลี่ยงไม่ได้แน่นอน การทำ หน้าที่สื่อของผมก็ยังยึดหลักความเป็นจริง ถูกต้องรอบด้าน โปร่งใสและจะพยายาม ให้เกิดความเป็นธรรมในฐานะที่เราเป็น ประชาชนคนไทย ควรติดตามข่าวสารให้ รอบด้าน ผมคิดว่าข่าวสารโดยเฉพาะ หนังสือพิมพ์มีเสรีภาพ มีความกล้าหาญ มากพอสมควร ใครจะว่าถูกปิดกั้น แทรกแซงที่ผ่านมามีบ้างแต่ผมเชื่อ มั่นในจิตวิญญาณในการทำหน้าที่สื่อ ถึง จะถูกปิดกั้นก็ได้อยู่หนึ่งมันจะไม่ได้ ตลอดไป นี่เราจะเห็นความสวยงามของ การทำหน้าที่สื่ออย่างสุจริต ชื่อสัตย์ต่อ ประชาชนคนบริโภคข่าวสาร ผมว่าคนที่ อ่านข่าวเขาจะสัมผัสได้ถ้าเขามีความเป็น ธรรม แต่สื่อก็เป็นประชาชนคนหนึ่งที่มีรัก โลก โกรธ หลง มีชอบมีชัง นี่ก็เป็นธรรมดา มันก็จะไม่ทั้งหมด แต่โดยรวมของการนำ เสนอสิ่งดีพิมพ์เป็นภาวะการที่น่าศึกษา และอยู่ในภาวะการที่เชื่อถือได้”

๒ ค้างแต่ก็ค้าง
คุณยายทวีพร ตันตยานนท์
อายุ ๗๔ ปี (๕ เม.ย.๒๕๕๕)
“บ้านอยู่หลักสี่ ดิฉันมาร่วมตั้งแต่ที่ สนามหลวงแต่ไปกลับ แต่พอมาทำเนียบ เห็นว่าค้างได้ก็ค้าง เป็นผู้สูงอายุก็ไม่ สะดวกเท่าไรแต่มีทีมญาติธรรมให้ความ ช่วยเหลือก็ค้างบ้างกลับบ้านบ้าง ดิฉันสูง

อายุทำงานได้ไม่เท่าไร เห็นญาติธรรม ทุ่มโตมทั้งตัวก็ประทับใจ มันเป็นความ รู้สึกที่เต็มใจทำ แม้จะลำบากกว่าอยู่บ้าน แต่ก็มีความสุข ถ้าไม่ได้มาจะเหมือนว่า เราเป็นคนไร้ค่าจริงๆ ออกอยู่ร่วมครั้งนี้ ในแต่ละวันมีความสุขได้ทำโน่นทำนี่บ้าง เล็กๆ น้อยๆ เหตุการณ์ที่นายกฯ ไม่รับ ตำแหน่ง แม้ไม่เชื่อว่าเขาจริงใจ มันเป็น เหตุการณ์ที่เขาจ้าน ถ้าเขาจริงใจเขาต้อง ทำตั้งแต่ที่แรก แม่คิดว่าแรงบีบคั้นมันมี แน่ๆ แม่คิดว่าพันธมิตรฯ มีส่วนทำให้ เกิดแรงบีบคั้น ถ้าไม่อย่างนั้นเขาจะไม่ไป หรือ เขาไปก็ไปตามสถานภาพมากกว่า เสียสละ ในวันที่ ๑ แม่จะดูสถานการณ์ ถ้ามีการเคลื่อนไหวมันก็จะไม่ได้มาร่วม แต่ถ้าปิดหลักก็จะมาร่วมอีก”

๓ อัศจรรย์มาก
คุณยายคร่ำคร่ำ หุ่นตระกูล (แม่ครูหนู)
อายุ ๗๓ ปี (๕ เม.ย.๒๕๕๕)
“จากการชุมนุมครั้งนี้ รู้สึกว่ากองทัพ ธรรมละเอียดขึ้น แต่ละคนมีจิตที่สู้และดี อัศจรรย์มาก เพราะงานนี้ยิ่งใหญ่เลย ไม่มีเรื่องส่วนตัว มงานนี้สะดวกสบายได้ ทำหน้าที่คล้ายเส้นญาติธรรมที่มาร่วม ชุมนุม ก็มีคนข้างนอกบ้างแต่ถ้าเหนื่อย มากก็ไม่ทำ การทำงานให้เบิกบานจะต้อง เดินโพธิปักจียธรรม เมื่อจิตเราเจริญขึ้น จิตเราจะแข็งแรง ในงานนี้เบิกบาน ตลอด ในงานนี้แม้ร่างกายจะปวดเมื่อยๆ บ้าง แต่ก็อยู่ในสถานการณ์ได้ตลอด มี ญาติธรรมมาช่วยงานกันหลายคน”

หัวใจของการรับใช้

ภาวะจะได้เห็นความแข็งแกร่งต่างของ ตนนั้นไม่ใช่ของง่ายเลย และเมื่อมอง เห็นแล้วก็ไม่ใช่ของง่ายเลยในกายหยาบที่เห็น แต่ในใจที่เห็นแล้ว...ในเมื่อเห็นคนอื่นเห็นสิ่งที่ดี แสดงออกไปนั้นตัวเองได้ประมาณแล้ว คิดว่าดีที่สุดในชีวิตของตัวเองแล้วไม่มีข้อ บกพร่องสิ่งใด

และแล้วความดีที่มากมาก็มีเสียก็ให้คนมาทำไว้ในสิ่งที่ดี ได้เพิ่มพลังเมื่อความดี ในเมื่อจิตตานุภาพ อันแข็งแกร่งต่างแห่งนั้น ...

ขณะที่กำลังกราบไปมีเสียงคนมาพูดเพิ่มเติมที่ทนายที่เปียกฝน สัมผัสได้ถึง ความไม่เย็นที่คอยโอบอุ้มผ่านเข้ามาสู่อะไร ห่อหุ้มที่คอยโอบอุ้มเข้ามาผ่านเข้ามาสู่อ่อน โอบอุ้มเต็มเต็มไปทั้งใจ และสำคัญเหลือเกิน อ่าเข้าเข้าไปอีกมันคือ สำนึกของนั้นเอง...ฉันไม่เชื่อใจเขาอย่ามา...นี่สิ่งหนึ่งที่เขาเรียกกันว่าปฏิบัติ...นี่เขาปฏิบัติ จากสิ่งนี้หรือ...จากภาวชิวิตได้ไม่ยอมลงมาเป็นผู้ให้ โดยไม่ได้มุ่งหวังสิ่งใดจากอะไร เป็นคนที่ไม่ทำอะไรง่าย ๆ ของเห็นความเกิดขึ้นของจิตหนึ่งไปไม่ไปหนึ่งเกิดมาแล้วก็ ถึงกาลแตกดับ(ลงลงหล่น) ดิตตินที่เปียกชื้น มีอที่ขึ้นตามไม้กวาด ซึ่งเป็นไม้กวาดต่างๆ เก่าๆ ใช้มานานจนตัวไม้ไม่สึกแตก ชิวิตไม่แตกดับนั้นล่ะ สิ่งสัมผัสได้ไว้...แล้วสิ่ง นั้นแหละที่จะติดตัวไป.. เห็นความปฏิบัติ สุข ที่เกิดขึ้นจากภาวชิวิตได้โดยไม่ได้ ต้องการสิ่งตอบแทนแม้หนึ่งอณินต์ อหสมณ้อย่างนี้สิ่งหนึ่งที่จะทำให้จิตอันย่นยาร มี พละกำลังที่จะสิ่งสัมผัสคุณงามความดี(ทำกุศลให้ถึงพร้อม)ในขณะจิตที่ใจเป็น

สุขสันต์(จิตที่โอบอุ้มสุข) ที่ขณะเดียวกันนั้นแหละที่กำลังทำดีที่ไม่ได้ทำชั่วอะไร(ไม่ทำ บาปทั้งปวง) นี่มีใ้ภาวชิวิตปฏิบัติตามโอวาทปาติโมกข์ ของพระพุทธองค์แล้วหรือ ใน ขณะกราบไปมีเสียงที่อ่านจิตไปด้วยแล้วละสิ่งจิตที่สุขอยู่ นี่แหละคือปฏิบัติ ธรรมแบบพุทธ ที่กำลังเจริญตาม แล้วได้ชิวิต เป็นชิวิตและทำดีไม่ยากเลย

แต่ขอภาวชิวิตช่วยนำพาพุทธมาปฏิบัติธรรมอย่างง่าย ๆ นั้นอมหิวไรของเราลงมา เป็นผู้รับใช้ เพื่อลดตัวลดตน ด้วยเหตุผลต่างๆ ที่จะทำให้...

- ☞ เห็นว่าสิ่งไหนดีแล้ว(อยู่ในกรอบของศีล)ก็ทำไปเลย
- ☞ ดูว่าหน้าตาของตัวเองเสร็จเรียบร้อยแล้ว(รับผิดชอบที่ตัวเองอยู่) ก็นี่ก็ เร่งชวนชวนแสดงน้ำใจเต็มที่เลย
- ☞ มันไม่มีสิ่งอื่นที่ดียิ่งกว่าการได้รับใช้ ในงานบุญ(นิยม)อย่างเราๆ นี่นา
- ☞ เรามีความสามารถที่จะทำได้นั้น...ต้องเป็นเรานั่นแหละที่จะเป็นคนทำ
- ☞ ความจริงแล้วมันเห็นความศรัทธาที่มีต่อกันจึงได้ทุ่มเททำให้อย่าง เต็มใจ
- ☞ ในยุคคลองคนเรายังต้องแสดงน้ำใจเข้าไว้รับใช้... อ้อ...ก็เพื่อจะล้าง ตัว ไม่ขบใจของเราเองใจละ... ถ้าวเป็นการสร้างสมบารมีของเราไป ก็จะไม่เล็กก็จะน้อย
- ☞ น้อมลงรับใช้คน ได้กำลังใจขึ้นมาอีกโหลเลย
- ☞ ก็แค่เอาใจเขามาใส่ใจเรา...ก็เท่านั้นเอง
- ☞ เขียงเพราะรักและเมตตาเขาใจทำได้ ไม่เห็นยากเย็นอะไร...

Update-Upgrade ปรับปรุงและเลื่อนชั้น คุณธรรมของคุณ

การสัมมนาของสถาบันบุญนิยมและกรรมกรพรคเพื่อฟ้าดิน ที่วังน้ำเขียว ๑-๒ ก.ย.ที่ผ่านมา คุณข้าพุทธ ขาวดารา ได้เสนอว่า น่าจะได้มีการจัดทำแผนพัฒนาข่าวโศก เช่นที่สภาพัฒนาฯได้จัดทำ เพื่อจะได้เป็นเป้าหมายในการทำงานไปในทิศทางเดียวกัน อาจจะชวยย่อยลงไปทั้งในระดับชุมชนและเครือข่าย

คุณวิระพล กมลรัตน์ เสนอให้มีการจัดสัมมนาในงานมหาปวารณาที่ปฐมอโศก ทำอย่างไรชุมชนของเรา จึงจะมีวัฒนธรรมที่เข้มแข็ง

เสร็จจากสัมมนาก่อนออกจากวังน้ำเขียว คุณร้อยแจ้ง จนดิจจริง ได้สนทนากับผู้เขียนอย่างคนคุ้นเคยสนิทสนมว่า *อยากให้อัฒา Upgrade* เพื่อแบ่งเบาภาระของพ่อท่าน โดยเฉพาะงานประชุม ผู้เขียนฟังแล้วก็รู้สึกผิดๆ ผินๆใจจะมัด เพราะเป็นเรื่องที่จะปฏิเสธก็ยาก จะรับเต็มปากเต็มคำก็ยาก ทั้งๆที่เป็นเรื่องดี เชื่อว่าหลายคนก็คิดเช่นนี้ ผู้เขียนเองก็คิดอยู่ แต่เมื่อประเมินตนเองที่ใดก็รู้ว่า หลายๆด้านยังไม่พร้อม สำคัญที่สุดคือเรื่องของใจและเวลา อื่นๆนอกนั้นเป็นเหตุผลประกอบ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของคุณธรรม ความรู้ ความสามารถ บารมี และความยอมรับของกลุ่มคน แม้จะเป็นเหตุผลข้างเคียง แต่ก็มีส่วนหนักมากที่ทำให้ผู้เขียนไม่สามารถตอบรับได้ทันที โดยไม่ผิดผีไปด้วยสำเนียงคนได้วยังด้อย

ดูเหมือนคุณร้อยแจ้งจะอ่านหน้าก็รู้ใจ จึงรีบพูดก่อนลาจากว่า ไม่ซีเรียสนะครับ ผมเพียงแต่เสนอให้พิจารณาเท่านั้น

ความพยายามที่จะแบ่งเบาภาระรวมถึงถนอมสุขภาพของพ่อท่าน เป็นเรื่องที่หลายท่านก็คิดและช่วยกันทำตามภูมิ ไม่ว่าจะป็นงานหนังสือ งานจัดเก็บเอกสาร งานผลิต สื่อเผยแพร่ งานพาณิชย์บุญนิยมฯลฯ รวมถึงฝ่ายดูแลสุขภาพก็พยายามที่จะเฝ้าระวังรักษาดูแลเพื่อให้พ่อท่านมีอายุยืนยาว ไม่ว่าจะป็นตาสมอง หัวใจ เมื่อไปพบหมอเชี่ยวชาญโรคหัวใจ หลังจากตรวจทุกอย่างหมอมชมว่าการทำงานหัวใจของพ่อท่านดีมากราวกับคนอายุ ๓๐ ระยะเวลาหลังพ่อท่านเปรยเรื่องความจำไม่ดี ลืมอะไรง่ายกว่าก่อน ทำให้ฝ่ายดูแลสุขภาพนิมนต์ไปพบหมอเชี่ยวชาญโรคสมอง หลังการตรวจสอบด้วยเครื่องที่ทันสมัยแล้วหมอก็ยืนยันยืนยันว่าไม่ได้ต่างจาก ๖ ปีที่แล้วที่ได้มาตรวจสมองเช่นกัน ครั้งนั้นหมอมชมว่าการทำงานของสมองราวกับคนอายุ ๕๐

พ่อท่านเองก็พยายามใช้หลักการดูแลสุขภาพตนเอง ๙ อ.อย่างดี ไม่ว่าจะเป็นเรื่องอิทธิบาท ออกกำลังกาย อาหาร อากาศ อารมณ์ เอาพิษออก รวมถึงเอนกาย เดินทางโดยรถยนต์จากบ้านราชฯไปวังน้ำเขียว ใช้เวลา ๕ ชั่วโมงกว่า ก็เอนกายมาในรถบ้าง เมื่อถึงวังน้ำเขียวได้รับนิมนต์ให้เอนพักก่อนร่วมประชุม พ่อท่านก็เอนกายตามคำอาราธนา

ปีที่แล้วเดินทางจากหินผาฟ้าน้ำ(ชัยภูมิ) กลับมาบ้านราชฯ แล้วเกิดอาการโรคลมกำเริบตามตำราแพทย์แผนไทยว่า เหตุมาจากภาระนั่งในรถเป็นเวลานาน แต่การเดินทางมาวังน้ำเขียวครั้งนี้ไม่มีอาการนั้นอีก น่าจะเป็นเพราะ พ่อท่าน Update - Upgrade สุขภาพร่างกายตนเองอย่างจริงจังจนเกิดผล ด้วยวัย ๗๒ กับความกระฉับกระเฉง เมื่อเดินออกกำลังกายเร็วๆ คนที่อายุน้อยกว่าหลายคนเดินตามไม่ทัน และหลายคนยอมแพ้ไม่เดินตามอีก

เรื่องของนามธรรมหรือจิตใจ รวมถึงสุขภาพร่างกาย ถือได้ว่า พ่อท่าน Update - Upgrade มาก แต่เรื่องของเทคโนโลยีอุปกรณ์เรื่องมีอการใช้งานต่างๆ พ่อท่านยังเขย แม้จะมีผู้ชวนขวยจัดหาให้พ่อท่านได้ใช้ แต่พ่อท่านก็ไม่ได้ชวนขวยที่จะใช้หรือเรียนรู้เพิ่มเติมเขาทำเขาใช้อย่างไรก็ทำอยู่อย่างนั้น แต่การ Update - Upgrade ของส่วนรวมพ่อท่าน ส่งเสริมมาตลอด

วิทยุชุมชนสันติอโศกได้รับเอกสารคำสั่งปิดวิทยุชุมชน เหตุผลเดิมก็คือคลื่นรบกวนการบิน จึงได้มีการประชุมกรรมการวิทยุชุมชน (๑๐ ก.ย.) ที่สันติอโศก แล้วเข้าสู่ญญาดทางอินเตอร์เน็ต ให้พ่อท่านร่วมรับฟังและแสดงความเห็นจากบ้านราชฯกลับไปยังสันติอโศก โดยมีวิทยุชุมชนอโศกที่อื่นๆได้รับชมและฟังการประชุมไปด้วย แต่สัญญาณเสียงยังไม่ดี ย้อนกลับไปกลับมา ด้านเทคนิคยังต้องปรับปรุงอีกมาก

พ่อท่านให้คำแนะนำว่า เมื่อเขาอ้างเรื่องเทคนิค แล้วเราก็มียข้อมูลว่าทางเทคนิคของเราไม่ได้กวนสัญญาณการบินอย่างที่เขอ้างมีเอกสารหลักฐานอะไรอ้างอิงในทางเทคนิคก็อ้างอิงไป ถ้าเขายังคงใช้อำนาจที่มีชอบอีก ยืนยันที่จะสั่งปิด ก็ถอยดำเนินการฟ้องร้องไปยังศาลปกครองต่ออีกที

หลายคนเห็นว่าเป็นเรื่องการเมืองแน่นอน เหตุของคำสั่งมาจากการไปร่วมชุมนุม การนำข้อมูลด้านบกพร่องของรัฐบาลออกเผยแพร่ แต่การสั่งปิดจะให้เหตุผลอย่างนี้ไม่ได้ เขาจึงอาศัยเรื่องของเทคนิคเข้ามาจัดการตามอำนาจที่มี

ฝ่ายอำนาจให้ข่าวว่า หลังการเลือกตั้งแล้วจะเข้ามาจัดระเบียบของวิทยุชุมชนต่อไป เรื่องนี้คงไม่จบอย่างง่าย ๆ เช่นกัน ตรายใดที่รัฐบาลชุดนี้ยังคงกลับมา มีอำนาจได้เหมือนเดิม

เกี่ยวกับเรื่องคดีของพ่อท่านที่ถูกกล่าวหาว่าไม่ได้เป็นพระ แล้วแต่งกายเป็นพระ โดยมีขอบ ยังคงนิ่งๆ ไม่มีข่าวสารหรือความเคลื่อนไหวใดๆ เนื่องเจ้าหน้าที่ก็เ็นไม่อยากจะทำคดีนี้ จึงได้แต่รอดูสถานการณ์ทางการเมืองไปก่อน *ถ้ารัฐบาลชุดนี้ยังคงกลับมา มีอำนาจอีก การดำเนินคดีกับพ่อท่านก็คงเป็นไปตามกระแสอำนาจที่มี*

การช่วยงานพ่อท่านบางกรณีก็กลายเป็น

เป็นการก่อปัญหาถึงพ่อท่าน ดังที่มีญาติธรรมชายคนหนึ่ง ช่างพูดช่างเจรจา มีโครมาใหม่ๆเป็นได้เข้าไปสนทนาปราศรัยด้วย ฟังดูก็เหมือนจะดีเอากระดองรับ แต่ไม่ได้นื่องจากการสนทนาหมักกุยเชื่องๆ อ้างว่าทำงานให้กับพ่อท่านโดยตรง ไม่ได้ขึ้นกับส่วนกลาง แล้ววิพากษ์ วิจารณ์ผู้ทำงานกับส่วนกลางต่างๆ นานา ทำงาน ไม่เป็นผล สู้เขาไม่ได้ นอกจากนั้นก็ยังไม่ไปพูดกับญาติธรรมต่างจังหวัดในทำนองเดียวกันนี้ เพื่อชักชวนให้ญาติธรรมร่วมงาน เขาอ้างว่าทำอะไรก็รายงานให้พ่อท่านรับทราบมาตลอดญาติธรรมที่ไม่เชื่อได้ฟังแล้วสงสัยถามมาเรื่องนี้ความจริงเป็นอย่างไร

ผู้เขียนตอบไปว่า เขาส่งจดหมายมาถึงพ่อท่านจริง แต่พ่อท่านไม่ได้รับรองการทำงานของเขา ผู้เขียนได้อ่านเนื้อหาในจดหมายนั้นๆ ล้วนฟังผืนเฟื่อง แรกๆก็เอาจดหมายให้พ่อท่านได้อ่าน แต่ต่อมาผู้เขียนเห็นว่าพ่อท่านจะเสียเวลาเปล่าๆ จึงดัดที่จะให้พ่อท่านอีก นอกจากจดหมายอย่างนี้ ยังมีจดหมายจากญาติธรรมที่เขียนในลักษณะอยู่กับภพของตน อ้างว่าเป็นคู่บารมีของพ่อท่าน บ้างก็เขียนพร่ำเพ้อ แต่เรื่องของตน จดหมายเหล่านี้ไม่ได้ส่งให้พ่อท่านต้องเสียเวลาอ่าน ถ้าเป็นจดหมายเกี่ยวกับงาน เกี่ยวกับข้อบกพร่องขององค์กรหรือบุคคล หรือการแสดงความเห็นอื่นๆ อย่างนี้ก็ปล่อยให้ผ่านไปให้พ่อท่านได้รับทราบข้อมูล จะจริงเท็จอย่างไรก็เป็นอีกเรื่องหนึ่ง แต่อย่างน้อยก็ยังมีสาระกว่าที่กล่าวมาข้างต้น

แม้แต่คนที่เข้าหาพ่อท่าน ไม่ว่าจะป็นคนภายในกันเองหรือคนนอก ถ้ากาละไม่สมเหมาะหรือเนื้อหาของการเข้าพบยังไม่สมควร ผู้เขียนจะแสดงท่าทีรวมถึงคำพูดให้รู้ว่าจะไม่เหมาะ หรือให้รีบๆจบได้แล้ว ทั้งๆที่รู้ว่าท่านเหล่านั้นจะไม่ชอบหน้าแน่ แต่ก็เห็นว่าเป็นหน้าที่ที่จะช่วยผ่อนงาน ผ่อนภาระของพ่อท่านได้บ้าง คิดว่าถ้าผู้เขียนตัดหรือลดรอบผู้เข้าหาเกินไป พ่อท่านจะแสดงออกมาให้ผู้เขียนรู้เอง ทั้งๆที่ผู้เขียนไม่ใช่คนที่สนใจเอาใจใส่เรื่องของคนอื่นมาแต่ไหนแต่ไร ที่เป็นอย่างนี้ขึ้นมาผู้เขียนถือว่านี่คือการ Update - Upgrade ของตนแล้วส่วนหนึ่ง

ยิ่งถ้ามองเรื่องงานที่ทำอยู่ก็ถือว่า Update - Upgrade มาก การแทรกภาพ แทรกข่าว แทรกเสียงเข้าไปร่วมกับเนื้อหาที่บันทึกเหตุการณ์ประจำวันของพ่อท่าน ก็น่าพอใจยิ่ง นับวันความรู้ความชำนาญในการใช้เครื่อง IT มากขึ้นก็ทำให้รายละเอียดของประวัติศาสตร์น่าสนใจยิ่งขึ้นตาม

ทุกอย่างของ IT เริ่มต้นจากศูนย์ทั้งหมด ไม่ว่าจะพิมพ์ดีด กล้อง คอมพิวเตอร์ ฯลฯ ผู้เขียนไม่ได้ประสีประสามาก่อน ทุกวันนี้ก็ใช้ว่าจะประสีประสาแล้ววันก่อนเจ้าปานนี่นักเรียน ม.๑ อายุ ๑๒-๑๓ ปี ยังมาสอนวิธีนำไฟล์เสียงไปไว้ในห้องงาน บน server ตามระบบอินเตอร์เน็ต ผ่านโปรแกรม Leap FTP ทำให้การส่งไฟล์เสียงที่บันทึกไว้เป็นไปโดยสะดวก ผู้ช่วยงานลดเสียง สามารถเข้ารหัสไปโหลดเอามาทำงานได้ แต่ก่อนนี้ต้องส่งแผ่นซีดีไปให้หรือโหลดใส่ Thumb drive หรือ Flash drive ต่อมาเมื่อได้ใช้อินเตอร์เน็ต สามารถรับและส่งผ่านทางอีเมลได้ แต่การส่งไฟล์เสียงแต่ละครั้งส่งได้ไม่เกิน ๑๐ MB เท่านั้น ถ้าเป็นการส่งผ่าน Leap FTP สามารถส่งไม่อัน ไม่จำกัด เป็น GB

ก็ได้ แต่ต้องใช้เวลาเพิ่มขึ้น ญาติธรรมที่สนใจช่วยงานลดเสียง แต่อยู่ห่างไกล สามารถติดต่อผู้เขียนได้

หลายปีที่ผ่านมา แทบไม่ได้อ่านข่าวหนังสือพิมพ์เท่าไรนัก แต่เมื่อสามารถเข้าไปใช้อินเตอร์เน็ตได้ ทำให้มีเวลาแะเปิดอ่านข่าวได้ ส่วนใหญ่ใช้ช่วงเวลาค้นอาหาร หรือการรอเวลาให้อีกเครื่องหนึ่งทำงาน งานกับข่าวอยู่ที่จอข้างหน้านี้เอง สะดวกดี การโหลดข่าวที่น่าสนใจ หรือข่าวที่เกี่ยวข้อง รวมถึงข่าวย้อนหลังก็สามารถทำได้เอง จัดเก็บในไฟล์งานบันทึกไปด้วย ทำให้งานน่าสนใจและรู้กว้างขึ้นในองค์ประกอบของการแสดงธรรมของพ่อท่าน เมื่อพ่อท่านพูดถึงเหตุการณ์ที่มีในข่าว สามารถจัดเก็บข่าวนั้นๆมาประกอบในบันทึกได้ ทำให้คนในอนาคตก็สามารถเข้าใจได้ตาม อาจจะเ็นเท่าคนในเหตุการณ์ปัจจุบัน แต่เขาก็พอจะรับรู้เรื่องราวได้บ้าง

ทุกวันนี้อยากจะมีเวลามากขึ้น เพื่อจะได้ทำอะไรอย่างที่ยังค้าง ภาพวิดีโอที่บันทึกไว้ตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ยังไม่ได้อัดตัดจัดเก็บเลย รวมถึงอยากจะได้เรียนรู้เพิ่มเติมการใช้งานสื่อ IT เหล่านี้ อย่างน้อยๆเวลาเครื่องมีปัญหาเล็กๆน้อยๆจะได้แก้ไขได้เอง ไม่ต้องอาศัยคนอื่นที่ต่างก็งานเยอะเช่นกัน กำลังพยายามจะเรียนรู้การลงโปรแกรมวินโดวส์เอง หลายคนอาจจะรู้สึกว่าเป็นเรื่องง่ายนิดเดียว แต่ผู้เขียนยังต้องอาศัยผู้อื่นช่วยทำให้จริงๆ

การทำอะไรด้วยตนเองเป็นเรื่องที่น่าภาคภูมิใจ บางทีก็เป็นเรื่องสนุกและผ่อนคลายสำหรับผู้ทำเองด้วยซ้ำ ดังที่พ่อท่านนั่งลงตัดเก็บกระดาษชิ้นเล็กชิ้นน้อย เพื่อใช้งานด้วยตนเอง พ่อท่านให้เหตุผลว่า *เป็นงานพักผ่อน เป็นงานอดิเรก* ผู้เขียนก็เช่นกัน การปิดกวาดเช็ดถูกุฏิ โต๊ะทำงานทุกวัน ถือป็นงานผ่อนคลายสมอง

อาการหลงๆลืมๆนั้นๆนั้นๆ อย่างที่พ่อท่านเป็นนั้น ไม่แปลก เพราะผู้เขียนก็เป็นเช่นนั้นจริงๆ เมื่อใจอยู่กับงานเรื่องอื่นก็วางไปหมด ลืมซักผ้า ลืมเก็บผ้าตากผืนต่อ ลืมไฟฉาย บางวันงานติดพันตึกมากแล้วไม่ได้สร้งน้ำหรือก ทั้งๆที่เห็นขวดตัวก็เห็นขวดแต่กินนอนเลย การฉิน อาหารใกล้ที่ยกกลายเป็นเรื่องปกติไปแล้ว มีตั้งแต่ อีก ๓๐ นาที ๑๕ นาที ๕ นาที ๓ นาที ๒ นาที จะเที่ยงแล้วจึงเริ่มฉิน เดือนที่แล้วมีนักเรียนโรงเรียนนายอำเภอมาศึกษาดูงานเศรษฐกิจพอเพียงที่บ้านราชฯ พ่อท่านได้แสดงธรรมและตอบปัญหาให้กับบรรดานักเรียนโรงเรียนนายอำเภอเหล่านั้น อีก ๖ นาทีจะเที่ยงรีบเก็บอุปกรณ์เดินตามพ่อท่านกลับไปฉินอาหารที่เรือ นั่งลงจะปัจจเวกขณึ เหลือบดูนาฬิกา ๑๒.๐๑ น. หันไปมองพ่อท่านเริ่มปัจจเวกขณึ แล้วฉิน ไม่รู้เหมือนกันว่าพ่อท่านมองนาฬิกาหรือเปล่า เพราะพ่อท่านเคยแสดงท่าทีมาตลอดว่าจะเริ่มฉินไม่เกินเที่ยงคราวนี้ผู้เขียนไม่ได้พัก ปล่อยให้ตามเลย ขึ้นพักเดียวพ่อท่านไม่ฉินตามคำทัก ผู้เขียนจะพลอยท้องแห้งไปด้วย

วันจันทร์ ๑๑ ก.ย.ที่ผ่านมา พ่อท่านเทศน์ทำวัตรเช้า เนื้อหาเน้นเรื่องความมักน้อย สันโดษกับการปฏิณิสสัคคะ การสลัดฉิน ทำให้ระลึกไปถึงการฉินอาหารในวันนั้น อาจมองได้ว่าเป็นการปฏิณิสสัคคะของพ่อท่านอีกหนึ่งกรณี ฉินอาหารเพื่อปัจจเวกขณึได้ ❖

ด่วนที่สุด

ที่ ทช ๓๓๐๐/๕๗๗๘

สำนักงานคณะกรรมการ
กิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ
ถนนพหลโยธิน กทม.๑๐๔๐๐

๕ กันยายน ๒๕๕๕

เรื่อง ขอให้ระงับการส่งกระจายเสียงและแพร่กระจายคลื่นแปลงปลอมที่กระทำให้เกิดการรบกวน
ต่อการวิทยุคมนาคม

เรียน หัวหน้าสถานีวิทยุชุมชนสันตือโศก

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาภาพแสดงการแพร่กระจายคลื่นแปลงปลอมของสถานีวิทยุชุมชนสันตือโศก

ด้วยสำนักงานคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ได้รับการร้องเรียนจาก
บริษัท วิทยุการบินแห่งประเทศไทย จำกัด ว่าความถี่วิทยุที่ใช้ในการควบคุมจราจรทางอากาศของ
ศูนย์ควบคุมจราจรทางอากาศกรุงเทพ ถูกรบกวนจากคลื่นวิทยุ ทำให้เป็นอุปสรรคต่อการติดต่อสื่อสาร
ระหว่างศูนย์ควบคุมจราจรทางอากาศกรุงเทพกับเครื่องบินที่กำลังบินขึ้น-ลง ณ ท่าอากาศยานกรุงเทพ
ซึ่งอาจมีผลกระทบต่อความปลอดภัยในการบินได้

สำนักงานคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ได้ตรวจสอบพบว่า การส่ง
กระจายเสียงของสถานีวิทยุชุมชนสันตือโศก ความถี่ ๑๐๗.๗๕๐ เมกะเฮิร์ตซ์ มีการแพร่กระจายคลื่น
แปลงปลอม ทำให้เกิดการรบกวนข่ายสื่อสารในกิจการเคลื่อนที่ทางการบินและกิจการวิทยุนำทาง
ทางการบิน (รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย) ซึ่งอาจก่อให้เกิดอุบัติเหตุต่อจราจรทางอากาศได้
ดังนั้นเพื่อป้องกันมิให้เกิดเหตุการณ์ดังกล่าว อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติ
วิทยุคมนาคม พ.ศ.๒๕๕๔ เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต จึงขอให้สถานีวิทยุชุมชนสันตือโศก
ระงับการส่งกระจายเสียงโดยทันที หากฝ่าฝืนไม่ดำเนินการดังกล่าว จะมีความผิดตามมาตรา ๒๗
แห่งพระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม พ.ศ.๒๕๕๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม
(ฉบับที่๓) พ.ศ.๒๕๕๕ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือจำคุกไม่เกินสองปี หรือทั้งปรับทั้งจำ
และถือว่าสถานีวิทยุชุมชนสันตือโศก จงใจกระทำให้เกิดการรบกวนต่อการวิทยุคมนาคม ซึ่งมีความผิด
ตามมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม พ.ศ.๒๕๕๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ
วิทยุคมนาคม (ฉบับที่๓) พ.ศ.๒๕๕๕ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือจำคุกไม่เกินห้าปี
หรือทั้งปรับทั้งจำ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและดำเนินการโดยพลัน มิเช่นนั้นสำนักงานคณะกรรมการ
กิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ จะดำเนินคดีตามกฎหมายทันที

ขอแสดงความนับถือ

(นายมนัส ทรงแสง)

รองเลขาธิการคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ

เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต

สำนักกำกับดูแลกิจการโทรคมนาคม

โทร. ๐ ๒๒๗๕ ๖๑๕๖

โทรสาร ๐ ๒๒๗๘ ๒๕๓๐

วิทยุชุมชนสันตือโศก

X ถูกสั่งปิด

เมื่อวันที่ ๗ ก.ย. ๒๕๕๕ วิทยุชุมชนสันตือโศกได้รับจดหมายด่วนที่สุดจากสำนักงาน
คณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ
(กทช.) ลงวันที่ ๕ ก.ย. ๒๕๕๕ ขอให้ระงับ
การส่งกระจายเสียง เนื่องจากคลื่นวิทยุชุมชน
สันตือโศก FM 107.750 MHz ไปรบกวน
คลื่นวิทยุการบิน*

ในช่วงเช้าวันที่ ๘ ก.ย. ๒๕๕๕ วิทยุชุมชน
สันตือโศกจึงปิดการส่งกระจายเสียง แล้วรีบดำเนินการ
ตรวจวัดการแพร่กระจายของคลื่นส่งในทันที
โดยให้เจ้าหน้าที่เทคนิคตรวจ Spectrum
analyser อย่างต่อเนื่อง ปรากฏว่า เครื่อง
กระจายเสียงของสถานีฯ มิได้แพร่กระจาย
คลื่นแปลงปลอมอันจะทำให้เกิดการรบกวน
ข่ายสื่อสารในกิจการเคลื่อนที่ทางการบิน และ
กิจการวิทยุนำทางทางการบินแต่ประการใด
อีกทั้งคลื่นวิทยุชุมชนสันตือโศก FM 107.750
MHz ห่างจากคลื่นวิทยุการบิน*มากกว่า ๑๐
MHz

ทั้งนี้ผู้ดูแลของวิทยุชุมชนสันตือโศก
เป็นไปเพื่อเสียสละทั้งทรัพยากรความรู้
ประสบการณ์ และทรัพย์สินให้เกิดประโยชน์
สุขแก่สังคมส่วนรวม เราทำงานฟรี ไม่มีราย
ได้ ไม่มีโฆษณา ไม่มีมุ่งแสวงหารายได้หรือหา
ประโยชน์ให้แก่ตนเองแต่ประการใด ซึ่งมีข้อ
กำหนดสัดส่วนผังรายการคือ ธรรมะ ๖๐%
ข่าวสารคดี ๓๐% บันเทิง ๑๐% โดยมี
วัตถุประสงค์เพื่อ

๑. รักษาและดำรงไว้ซึ่งความมั่งคั่งของชาติ
ศาสนา และพระมหากษัตริย์

๒. ส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิเสรีภาพตาม
ระบอบประชาธิปไตย

๓. เป็นเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ข้อมูลข่าวสาร
และถ่ายทอดวัฒนธรรม

๔. เป็นสื่อที่ก่อให้เกิดความสามัคคี ความ
สามัคคีชุมชน

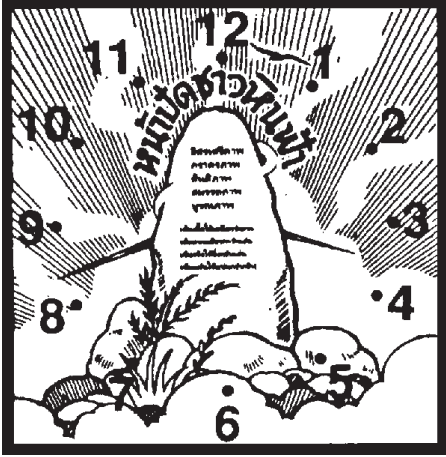
๕. ให้ความรู้ด้านศีลธรรมและจริยธรรม
ในการดำเนินชีวิตที่ถูกต้อง

ทางคณะกรรมการวิทยุชุมชนสันตือโศกกำลัง
ร่างหนังสือขออุทธรณ์การระงับส่งกระจายเสียง
วิทยุชุมชนสันตือโศก

ทีมข่าวโศกได้สัมภาษณ์ พ.ต.ท.รุ่งโรจน์
เรืองฤทธิ์ ซึ่งท่านได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับ
กรณีนี้ว่า “ไม่รู้สาเหตุของการปิดที่แท้จริงว่า
มันไปรบกวนจริงหรือไม่ ถ้ารบกวนจริงก็น่าจะ
รบกวนมานานแล้ว และสถานีอื่นซึ่งอยู่ใกล้
และกำลังส่งสูงกว่า ก็น่าจะถูกปิดด้วย แต่ถ้า
เหตุปิดที่แท้จริงเป็นเพราะเหตุอื่นที่แฝงอยู่ เรา
ก็ควรต่อสู้เรียกร้องสิทธิอันชอบธรรมตาม
กระบวนการทางกฎหมาย”.

ท่านมีความคิดเห็นในกรณีนี้อย่างไร?

หมายเหตุ * ข้อกำหนดวิทยุการบิน
นานาชาติใช้คลื่นความถี่ FM 118-137 MHz

เจริญธรรม สำนักดี พบกับ นสพ.ข่าวโศก ฉบับที่ ๒๕๖(๓๐๘) ปักขแวก กัณยาน ๒๕๔๙

ข่าวโศกฉบับนี้ออกไล่เสียกับช่วงครบรอบ ๕ ปีของเหตุการณ์วินาศกรรม ๙-๑๑ ที่สหรัฐอเมริกา ความสูญเสียในวันนั้นยังติดตรึงความรู้สึกชาวโลกไม่หายแม้วันเวลาผ่านไปหลายปีแล้วก็ตาม ซึ่งหลายๆ ฝ่ายในโลกก็พยายามดำเนินทุกวิถีทางที่จะสกัดกันไม่ให้เหตุการณ์เลวร้ายรุนแรงยิ่งขึ้นเกิดขึ้นอีกก็ตาม

แต่กระนั้นปัญหาความไม่สงบอีกมากมายในโลกก็ยังคงเกิดขึ้นและดูจะยิ่งรุนแรง ต่อเนื่องและยากแก่การแก้ไข ไม่เว้นแม้แต่ในประเทศเราที่ตอนนี้ก็มีปัญหาไม่น้อย

พ่อท่านเคยกล่าวไว้ว่า “วิธีช่วยโลกหรือช่วยผู้อื่นให้มีสันติสุขแท้จริง คือ จงพยายามค้นหาความเห็นแก่ตัวของตนให้ออกให้ได้มากที่สุด” (สารโศกฉบับ เม.ย.-พ.ค.๒๕๔๒)

ส่วนข่าวคราวของชาวเรานำมาเสนอกันมีดังนี้

ใครรู้สึกโชคชะตานั้นบ้าง...จึงหรีดได้ฟังชาวปทุมโศกคนหนึ่งที่มีความรู้สึกของตัวเองมีความโชคดีที่เกิดมาชาตินี้ได้ในเรื่องที่มนุษย์ทั่วไป จะฟังได้ คือ

- ๑. ได้พบศาสนาพุทธ
- ๒. ได้พบพระโพธิสัตว์
- ๓. มีร่างกายที่แข็งแรง ครอบอาการ ๓๒ มีโอคิวในระดับที่ฟังธรรมะรู้เรื่อง และมีความสามารถนำมาปฏิบัติธรรม สามารถล้างกิเลสได้
- ๔. สังสมความสามารถในด้านต่างๆ เพื่อจะได้นำมาปฏิบัติคุณตอบแทนพระคุณศาสนา
- ๕. รู้สึกโชคดีที่หมู่กลุ่มชาวโศกให้โอกาสทำงานในด้านต่างๆ เต็มที่

ชาวปทุมฯ ผู้นี้ยังได้บอกจึงหรีดอีกว่าองค์ประกอบต่างๆ ก็พร้อมหมดแล้ว เหลือแต่ตัวเองทุ่มเทแรงกาย แรงปัญญา แรงใจให้เต็มที่เท่านั้นเอง แต่ยังไงๆ เขาก็ยังรู้สึกว่าใครหนอจะมาโชคชะตา

จึงหรีดก็เลยคิดไปถึงคนในชุมชนบุญนิยมอื่นๆ ว่า จะมีคนที่รู้สึกโชคชะตานั้นบ้าง หรือจะมีแต่ที่ปทุมโศกซะ...จืด ๆ ๆ *

กุศโลบาย...เข้าพรรษาปีนี้ ท่านอาจารย์ ๒ (สมณะร่วมเมือง ยุทธาวโร) ผู้ขยันชวนชวนในการสอนธรรมะบนกระดาน โดยพรรษานี้ท่านอาจารย์ ๒ ดำริว่า หากชาวชม.ช.ม. จะเรียนธรรมะบนกระดาน ท่านอาจารย์ ๒

จะมาสอนให้ แต่จะต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไข ๓ ประการ คือ

- ๑. ต้องมีผู้มาร่วมเรียนอย่างน้อย ๑๕ คน
- ๒. ช่วงเวลาเรียนต้องหยุดกิจกรรมอื่น ๆ หมด
- ๓. เมื่อเลิกสอนแล้วต้องจัดอาหารส่งกลับขึ้นดอย

หากทำได้ภายใต้เงื่อนไขเหล่านี้ ท่านอาจารย์ ๒ ก็จะมาสอนให้ในวันพระนะชะแหม ! จึงหรีดได้ยินแล้ว ก็อดอนุโมทนาสาธุกับท่านไม่ได้ ถ้าเป็นแบบนี้ได้ละก็จืดๆ โยมได้เรียนธรรมะจากท่านตั้งแต่ก่อนเขียนขึ้นกระดานแล้วซะ...จืด ๆ ๆ *

เยี่ยมจริง ๆ...เพราะจึงหรีดแะเวียนโอบไป โอบมาเลยได้ยินว่า **อ้อม** สส.ฐ.ชั้น ม.๔ ได้ฟันฝ่าอุปสรรคลูกใหญ่ไปได้แล้ว (ลูกใหญ่นานาไหนเชิญสอบถามเอาเองนะชะ) เพราะอย่างนี้ซิชะ เมื่อวันก่อนจึงหรีดเลยได้เห็นเธอยืนยิ้มเผ็ดได้เต็มหน้า

แถมเมื่องานวันแม่ที่ผ่านมา ในขณะที่เพื่อน ๆ มีคุณแม่มาทำกำลังใจกันโดยถ้วนหน้า ในขณะที่คุณแม่ของเธอต้องดิ้นรนมาร่วมงานด้วยไม่ได้ จึงมีคุณแม่เพียงคนเดียวเท่านั้นที่มาร่วมงานได้ แต่เธอก็เข้าใจและมีได้น้อยออกน้อยใจอะไร แถมยังกตัญญูระลึกถึงแม่โดยฝากของกลับไปบำรุงสุขภาพคุณแม่อีกด้วย

แหม! เห็นแล้วน่าชื่นชมจริงๆ นี่แหละชะเขาเรียกว่า เด็กโศกพันธุ์แท้ สาธุ...จืด ๆ ๆ *

จับคนไม่ผิดบาปนะ...เก็บตกวันหลัง เมื่อคราวไปร่วมคัดค้านกับกลุ่มพันธมิตรฯ เมื่อหลายเดือนก่อน แต่เพราะยังประทับใจต้องเขียนถึง เพราะช่วงสายของวันที่มีข่าวว่าจะมีตำรวจมาจับพวกเรา จึงหรีดนึกถึงภาพที่คุณตำรวจ **น้องโบท** ซึ่งอายุประมาณ ๔ ขวบ ลูกของญาติธรรมแถวศาลโศกเมื่อเดินมาถึงคุณแม่แล้วคุณแม่ตำรวจก็เอ่ยขึ้นว่า

ตำรวจ: “เปล่าหรือ จะมาชมว่า สอนลูกดีมากเลย ดีกว่าลูกผมซะอีกเอาแต่เล่นเกมกด เขาบอกผมว่า อย่ามาจับหลวงปู่ผมนะ จับคนไม่ผิดบาปนะ”

คุณแม่น้องโบท: “ไม่เคยสอนหรือ”
ตำรวจ: “แสดงว่าเป็นจิตวิญญาณของเขาเอง”

เป็นยังไงบ้างละชะ นี้แค่ ๔ ขวบเท่านั้นเอง จึงหรีดเองก็อดฟังไม่ได้ รักษาความดีประดุจเกล็ดรักษาความเต็มไว้ให้แน่นๆ ในจิตวิญญาณของหนูเลยนะ สาธุ...จืด ๆ ๆ *

เนกขัมมะสิตโสมนัส...ที่ปทุมโศกมีการ อบรม จนท.ระดับผู้บริหารเกษตรจังหวัดเกษตรอำเภอ ๗๑ จำนวน ๑๑๑ คน จึงหรีดดูอาการผู้มารับการอบรมก็รู้สึกว่าจะอาจถูกผู้ใหญ่ออกคำสั่งให้มาอบรม ๕ วัน ๔ คืน หรือเปล่าก็ไม่ทราบ เพราะมีชาวเราได้สัมผัสเรื่องนั้นเรื่องนี้อาจจากผู้เข้าอบรมหลายสิ่งหลายอย่าง เช่น บางคนก็พูดขึ้นว่า “กลับดีกว่า มีแต่เรื่องไร้สาระทั้งนั้น” ในขณะที่อีกคนก็บ่น “อะไรวะ หมอนก็ไม่มีให้!” ฯลฯ

จึงหรีดที่ปทุมฯ เองก็ได้เห็นพวกเราคน

หนึ่ง ช่วยวิงวามอนไปให้ และพยายามบริการมิให้ผู้เข้าอบรมต้องลำบากจนเกินไป ซึ่งพวกเราคนนั้นก็เปิดใจกับจึงหรีดว่าเป็นความโชคดีของเขาที่ได้มีโอกาสเข้ามาช่วยทำงานนี้ เพราะปกติเป็นคนถือเนื้อถือตัว จึงต้องมาเจอผัสสะเช่นนี้ แต่ก็สามารถสอบผ่าน คือ เอาชนะผัสสะนี้ได้ด้วยความรู้สึกยินดีพอใจ จึงหรีดคิดว่าอย่างนี้น่าจะเป็นสภาวะของ เนกขัมมะสิตโสมนัส นะเนี่ย ส่วนจนท.ที่มาอบรมวันนั้นก็เริ่มเกิดความเข้าใจ และเห็นประโยชน์ในการอบรมครั้งนี้ในที่สุด แต่ผู้ใดที่สมัครใจมาเต็มที่ก็จะเข้าใจได้ไว และฝึกได้ดี สาธุ...จืด ๆ ๆ *

ประทับใจ...ไม่เสียแรงที่อดส่ำหัดดูแลพัฒนา ตนเองจนได้รางวัล นักเรียนดีเด่นเมื่อครั้งเป็นนร.สัมมาสิกขาสันติโศก วันนีในฐานะที่ศิษย์เก่าสัมมาสิกขาที่เป็นพนักงานบัญชีของบริษัท.ฟ้ออภัย พร้อมกับเรียนหนังสือที่ ม.รามคำแหงด้วย แถมยังมีบุญพิเศษจากท่านเมตตจิตโตมอบหน้าที่ให้ฝึกดูแลรุ่นน้องฐานบัญชีในบางวันอีกด้วย (ซึ่งน้องๆ ก็ดูมีความสุขดี) หลังเลิกงานจากฟ้ออภัยในบางโอกาสก็ยังเห็นขมิ้มมันไปฝึกงานเพิ่มกับญาติธรรมที่ชอยข้างวัดบ้าง นอกจากนี้ยังมีทำบุญเพิ่มจากการที่เอาภาระมาอย่างสม่ำเสมอแล้วตั้งแต่จบมัธยมฯ ๖ ซึ่งก็คือช่วยปักชื่อให้น้องๆ สัมมาสิกขามาเป็นระยะๆ อีกด้วย ยิ่งทำฝีมือก็ยิ่งดียิ่งชำนาญ ถ้าไม่คิดช่วงสอบช่วงเร่งเรียนแล้วละก็ขอให้บอก

เออะพี่เกษ หรือ **งามตะวัน แจ่มใส** จะไม่ปล่อยให้น้องๆ รอนาน แถมบางครั้งทำเสร็จแล้วยังพูดให้พี่หวานได้สบายใจว่า “มีแค่นี้หรือคะ ไม่แค่นี้อะเลย” บางช่วงเคยขอให้จึงหรีดชวนมากวาดใบไม้ในวัดอีกนะ

แหม! ต้องยอมรับว่าไม่ใช่ชามสกุล แจ่มใส เท่านั้น แต่ว่าถ้ายังเป็นอย่างนี้ละก็อนาคตก็จะสดใสด้วยนะชะ...จืด ๆ ๆ *

เรียนแบบบูรณาการ...เดี๋ยวนี้ทุกเช้าวัน อาทิตย์ที่สันติโศกจะเห็นกลุ่มเด็ก ๆ ตัวเล็ก ๆ มานั่งขายต้นไม้(ขายบ้างแถมบ้างสนุกสนานกันใหญ่)ที่หน้าร้านกุณินฟ้า ไม่ต้องสงสัย ก็เด็กพุทธธรรมวันอาทิตย์จากชมรมต้นไม้ไม่นำผลผลิตที่เพาะได้ออกมาจำหน่าย คุณทีมโดย **ครูหญิง** และ **ครูสุรางค์** ส่วนผู้ดูแลชมรมคือ **อาปะพัชรา** และ **อาไบบแก้ว** ทุกอย่างไม่ต้องซื้อหา ต้นพันธุ์ก็หาได้จากภายในชุมชน (**ครูศรีฟ้า**ช่วยหา) น้ำที่ใช้รดเอามาจากน้ำล้างจาน(ที่จะทิ้ง)ในโรงครัว ลุงดำนะเลิกใช้แล้วจ้า...เค้าไร่ไซเคิลถุงพลาสติกใส่อาหารจากชมรม.นำมาล้างให้สะอาดแล้วใช้แทนถุงดำ จึงหรีดก็ขออนุโมทนาทุกท่านที่มีส่วนทำให้เกิดกิจกรรมดี ๆ อย่างนี้ให้เด็ก ๆ ได้ทำนะชะ...จืด ๆ ๆ *

กัลยาณมิตร...เวลาจึงหรีดจะขึ้นไปทำงาน ทุกครั้งจะต้องผ่านแถวโต๊ะชั้นล่างโรงพิมพ์ฟ้ออภัย(เก่า) ก็จะมีโอกาสได้แะเวียนทักชาวโรงพิมพ์ฯ เพื่อนสนิทมิตรแท้ๆ ของจึงหรีดและของ นสพ.ข่าวโศก เพราะแต่ละฉบับกว่าจะออกมาสู่สายตาของท่านสมาชิกได้

ก็ได้อาศัยความเสียสละของชาวโรงพิมพ์ฯ และบรรดาอาสาสมัครที่ช่วยกันเก็บช่วยกันพับ แถมบางคนยังช่วยเป็นฝ่ายส่งให้ในบางส่วนอีกด้วย นึกถึงตรงนี้แล้ว ก็ต้องอนุโมทนาสาธุ กับทุกๆ ท่านด้วย

แถมเมื่อวันก่อน ขณะที่จึงหรีดแะพูดคุย เช่นปกติ ก็ได้ยินเสียงแจ่มใสของคุณ **ผีนดิน** หนึ่งในชาวฟ้ออภัย คนคุ้นเคยของจึงหรีดร้องทักถามถึง นสพ.ข่าวโศก ว่า “เดี๋ยวนี้ทำมัย ทำไม่ถึงได้ออกซำจ้ง จนจะเป็น ข่าวโศกเลยปักข แลวันะเนี่ย”

จึงหรีดได้ฟังการของเพื่อนแล้ว ก็อดขำในความช่างเปรียบช่างเทียบไม่ได้ ในขณะที่เดียวกันก็ได้รับประโยชน์พร้อมกัน ขึ้นมาทำงานแล้ว ก็ยังอดไม่ได้ที่จะนำมาเล่าให้คณะทำงานข่าวได้ฟังอย่างสนุกสนานพร้อมกันนั้น พวกเราทีมงานก็ยังได้ใช้คำว่า “ข่าวโศกเลยปักข” เป็นข้อสะกิดเตือนใจในการทำงานอีกด้วย

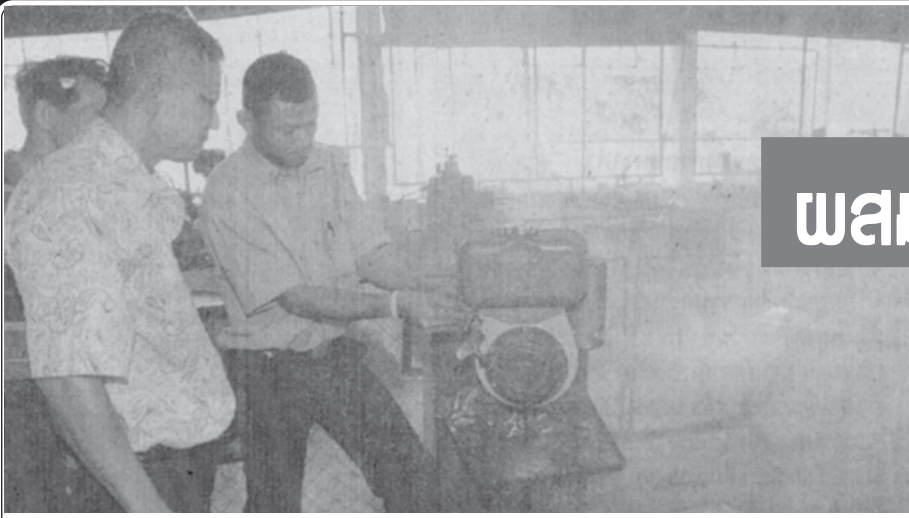
ก็ต้องขอขอบคุณกับสิ่งดี ๆ ที่มีให้แก่กันนี้แหละชะเขาเรียกว่า กัลยาณมิตร สาธุ...จืด ๆ ๆ *

มรณัสสติ
นายทวี ศรีสุข อายุ ๘๑ ปี โยมพ่อของสมณะดินไท ธาณियो เสียชีวิตด้วยโรคชรา เมื่อวันเสาร์ที่ ๙ กันยายน ๒๕๔๙ ตั้งศพบำเพ็ญกุศลที่วัด มกุฏกษัตริยาราม กทม. เก็บศพ ๑๐๐ วัน จึงฌาปนกิจ

คติธรรม-คำสอน ประจำวัน

การที่เราหมกมัวใจทำงานนั้น เป็นธรรมชาติของกิเลส หากมีปัญหาเข้าใจการเกิดมาเป็นมนุษย์ เพื่อทำประโยชน์ บิใช่เพื่อทำลายคนเราให้ถดถอยและคนเลว แต่สามารถปรับให้เป็นคนดีได้โดยมีศัสตรา มีนักปราชญ์คอยชี้แนะ ในการจัดการกับกิเลส (ตัวเหตุที่พาเลวร้าย) นักปฏิบัติธรรมไม่ก่อให้เกิดความเข็ญน้อยหน่าย เพราะทุกข์ คือ ผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบานร่าเริง คนเราเกิดมาเพื่อผลิต และสร้างสิ่งดีงาม ให้แก่โลกตามความสามารถของปัจเจกบุคคล เกิดมาเพื่อฝึกตนให้เป็นคนประเสริฐ ผู้นั้นแหละเป็นคนดีที่ได้เกิดมาในโลก.

(จากหนังสือโศกธรรม สมณะโพธิรักษ์ หน้า ๑๐๘)

น้ำมันมะพร้าว

ผสมแอลกอฮอล์ใช้กับเครื่องยนต์ได้

มีพลังงานทางเลือกขึ้นมาอีกทาง หรือภาคการเกษตร เพราะวัตถุดิบทั้งสองก็ได้จากพืช ไม่ว่าจะเป็นน้ำมันมะพร้าวที่ได้จากมะพร้าว และเมธิลแอลกอฮอล์ที่ได้จากพวกมันสำปะหลัง และประเทศไทยก็เป็นประเทศเกษตรกรรมอยู่แล้วยิ่งเป็นผลิตภัณฑ์แนวทางดังกล่าว แต่ต้องเรียนรู้ไว้อีกว่า การทดลองนี้ยังไม่ได้วิจัยลงลึกถึงรายละเอียดด้านอื่นมากนัก เพียงแต่เราได้ทำการทดลองเบื้องต้นเพื่อให้ทราบเท่านั้นว่า โคโคซอล(น้ำมันมะพร้าว+เมธิลแอลกอฮอล์) นี้สามารถใช้ในเครื่องยนต์เบนซินได้ โดยจากที่เราได้ทดลองผสมเมธิลแอลกอฮอล์กับน้ำมันมะพร้าวในอัตราส่วน ๓๐:๗๐ สามารถใช้ได้กับเครื่องยนต์เบนซิน ๒ จังหวะ แต่ก็ต้องมีข้อจำกัดคือ ก่อนใช้จะต้องปรับแต่งคาบิลของเครื่องยนต์ก่อน ให้อากาศเข้าน้อยที่สุด (อัตราส่วนดังกล่าวยังไม่เป็นที่สรุปว่าเป็น

อัตราส่วนที่เหมาะสมที่สุด เพียงแต่เป็นอัตราส่วนที่สามารถใช้กับเครื่องยนต์ได้ในเบื้องต้น)

ผศ.อนุตร กล่าวทิ้งท้ายว่า “อย่างที่ี้ได้กล่าวไว้ว่า การทดลองนี้เป็นการทดลองเพื่อให้ทราบผลเพียงเบื้องต้นเท่านั้น ส่วนในแง่ของประสิทธิภาพการปรับแต่งคุณสมบัติเพื่อให้ใช้กับเครื่องยนต์ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดจะต้องทำการวิจัยกันต่อไป และจากผลการทดสอบเบื้องต้นน่าจะเป็นแนวทางใหม่ๆ ให้กับผู้ที่สนใจสามารถนำไปวิจัยเพื่อให้นำไปใช้ประโยชน์แก่ประเทศชาติต่อไป”

ถ้าหากผู้ใดสนใจก็สามารถติดต่อสอบถามรายละเอียดมา หรือปรึกษาพูดคุยกับ ผศ.อนุตร จำลองกุล ได้ที่หมายเลขโทรศัพท์ ๐-๕๐๘๑-๕๕๖๗.

(จาก นสพ.สยามรัฐ วันที่ ๑๕ มิ.ย.๒๕๕๕)

ถึงวันนี้ การมีตัวแปรค่าครวญเรื่องน้ำมันแพงๆ เห็นทีจะไม่ได้อะไรขึ้นมาแล้วล่ะ สู้มาช่วยกันหาหนทางแก้ไข เพื่อรองรับเมื่อถึงวันที่เราไม่สามารถแบกรับกับราคาน้ำมันที่สูงขึ้นมากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบันจะดีกว่า และนี่ก็เป็นอีกแนวทางหนึ่งที่เป็นผลจากการแสวงหาพลังงานเพื่อทดแทนน้ำมันโคโคซอล คืออีกทางเลือกหนึ่งที่ถูกค้นพบ ก่อนหน้านี้เรารู้จักโคโคดีเซลกันมาบ้างแล้ว (น้ำมันมะพร้าว+ดีเซล) แล้วโคโคซอลล่ะ มันคืออะไร มันจะใช้ได้

จริงหรือ ก็ต้องติดตาม โดยคำตอบอยู่ที่ ผศ.อนุตร จำลองกุล นักวิจัยจากคณะวิศวกรรมและเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ท่านได้ทำการทดลองนำเอาน้ำมันมะพร้าวมาผสมกับเมธิลแอลกอฮอล์ แล้วมาใช้กับเครื่องยนต์เบนซิน ๒ จังหวะ ได้เป็นผลสำเร็จ ผศ.อนุตร เล่าว่า ที่ตนเลือกนำเอาน้ำมันมะพร้าวกับเมธิลแอลกอฮอล์มาทดลองก็เพราะว่า ถ้าหากวัตถุดิบทั้งสองสามารถนำมาใช้ได้อย่างจริงจังก็ย่อมจะเป็นผลิตภัณฑ์หลายๆ ฝ่าย ไม่ว่าจะเป็น ประชาชนที่จะได้

หนึ่งน้อย ทนแดดทนน้ำ เติบโตด้วยแก่น แน่นเป็นหนึ่ง

ข้าวอโศก

ฉบับที่ ๒๕๖ (๓๐๘) ปักษ์แรก กันยายน ๒๕๕๕

นักวิจัยรู้ น.เกษตรฯแจ้ง!

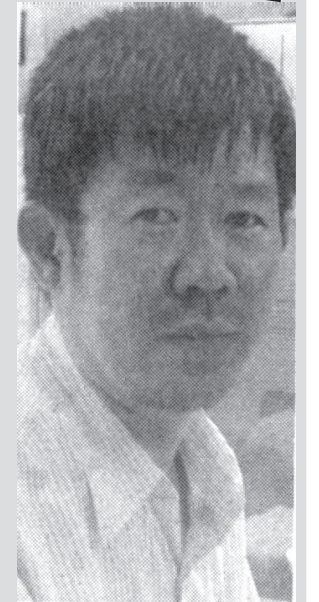
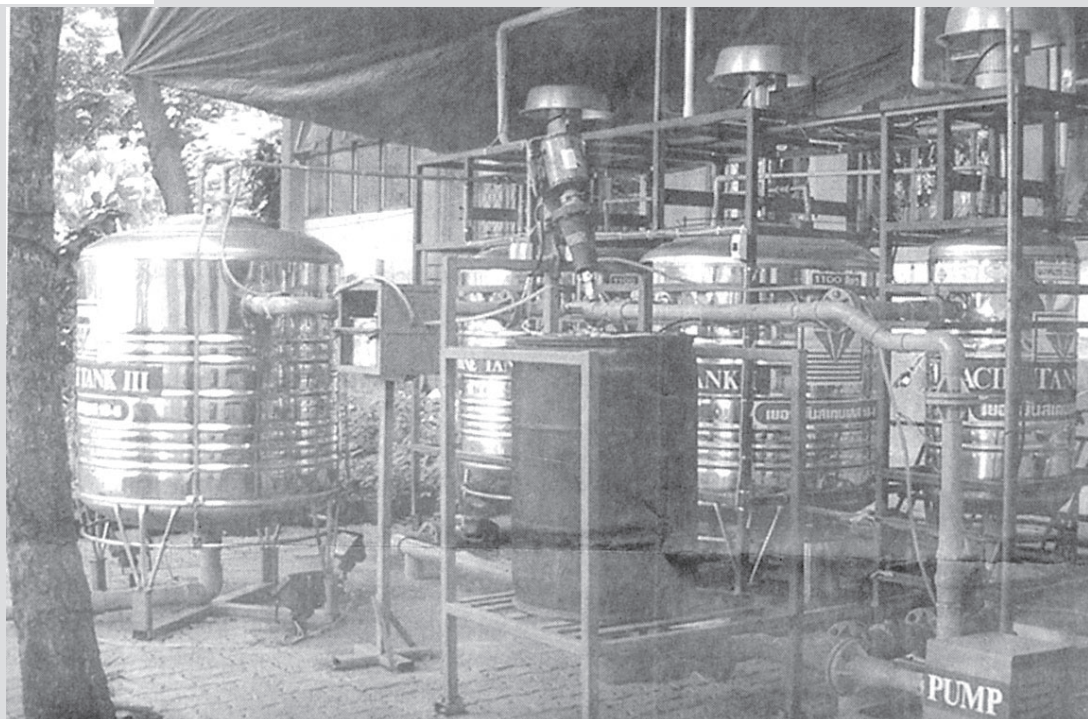
แปลงเศษอาหารเป็นพลังงาน **ไบโอแก๊ส**

ขยะอินทรีย์ที่เหลือจากชุมชนต่างๆ นับวันจะยิ่งเพิ่มมากขึ้นทวีคูณก่อให้เกิดปัญหาต่อระบบการบำบัดขยะ เนื่องจากเศษอาหารเหล่านั้นมีความชื้นสูง หากปล่อยทิ้งไว้นานๆ จะทำให้เกิดน้ำชะขยะ ส่งกลิ่นเหม็นและเกิดการสะสมของเชื้อโรคนานาชนิด

แต่ ณ วันนี้ ดร.ปราโมทย์ ศิริโรจน์ อาจารย์ประจำภาควิชาจุลชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (มก.) ได้คิดค้นวิธีการแก้ปัญหาดังกล่าวด้วยการนำเศษอาหาร มาแปรสภาพผลิตเป็นพลังงาน **ไบโอแก๊ส** ที่มีประสิทธิภาพ

ดร.ปราโมทย์เล่าที่มาที่ไปว่า ได้ศึกษาประสิทธิภาพของระบบผลิตก๊าซชีวภาพจากการย่อยสลายเศษอาหารภายใต้สภาวะไร้ออกซิเจนแบบตามลำดับสองขั้นตอนในระดับ semi-pilot scale ซึ่งประกอบไปด้วย ถังหมักกรดขนาด ๒๕๐ ลิตร จำนวน ๑ ถึง ปริมาณการหมัก ๑๘๐.๒ ลิตร และถังหมักก๊าซมีเทนขนาด ๑,๑๐๐ ลิตร ปริมาณการหมัก ๘๘๑.๔๔ ลิตร จำนวน ๓ ถึง มีระยะเวลาเก็บกักสารอินทรีย์ ๒๕ วัน โดยนำเศษอาหารที่เหลือทิ้งจากการรับประทานอาหารจากโรงอาหารของคณะวิทยาศาสตร์ มก.วิทยาเขต บางเขน มาศึกษา

เจ้าของผลงานเล่าต่อว่า จากการพิจารณาค่าพารามิเตอร์ต่างๆ เมื่อเพิ่มค่าของแข็งทั้งหมดในสารละลายเศษอาหารที่เข้าระบบจาก ๔ เป็น ๕ และ ๗ % (น้ำหนักต่อปริมาณ) ตามลำดับ ผลการ

ดร.ปราโมทย์ ศิริโรจน์

วิจัยพบว่า ค่าของแข็งทั้งหมดที่เหมาะสมคือ ๕ % คิดเป็นอัตราป้อนสารอินทรีย์เข้าระบบเฉลี่ย ๔.๒๑ กรัมซีโอดีต่อลิตรต่อวัน สามารถผลิต ไบโอแก๊ส ได้เฉลี่ยประมาณ ๑,๓๕๕.๘๐ ลิตรต่อวัน โดยองค์ประกอบของมีเทนในก๊าซทั้งหมดโดยเฉลี่ย ๔๖.๓๓ % ประสิทธิภาพการลดค่าของแข็งทั้งหมดเฉลี่ยร้อยละสูงสุดเท่ากับ ๙๔.๕๖ %

ส่วนของเหลวที่ออกจากระบบ ยังสามารถใช้รดต้นไม้แทนปุ๋ยน้ำได้เป็นอย่างดี หากคิดเป็นสัดส่วนให้เข้าใจง่ายๆ ก็คือ เศษอาหาร ๒ ชีด หรือ ๒๐๐ กรัม

สามารถผลิตเป็นพลังงาน **ไบโอแก๊ส** ได้ประมาณ ๕๓ ลิตรนั่นเอง

“เศษอาหารเหมาะที่จะนำมากำจัดโดยการย่อยสลายภายใต้สภาวะไร้ออกซิเจน เพราะสารอินทรีย์ที่ผ่านการย่อยแล้วจะมีความคงตัว ลดมลภาวะทางกลิ่น ลดจำนวนจุลินทรีย์ที่ก่อให้เกิดเชื้อโรค การผลิตไบโอแก๊สจากขยะ นอกจากจะสามารถลดปริมาณขยะแล้ว ยังได้พลังงานเป็นไบโอแก๊ส และสำหรับส่วนที่เหลือจากการย่อยสลายก็สามารถนำมาเป็นวัสดุปรับปรุงดินได้อีกด้วย”

ดร.ปราโมทย์ กล่าวทิ้งท้าย **ใครสนใจติดต่อสอบถามเพิ่มเติมได้ที่**

โทร. ๐-๒๕๔๒-๘๑๘๑-๓

(นสพ.มติชน ฉบับวันที่ ๓๑ ก.ค.๒๕๕๕)

